

โฮจิมินห์ สไตล์

★★ HO CHI MINH STYLE ★★

JETRO **TPSO**
Trade Policy and Strategy Office

Copyright ©2016 JETRO. All rights reserved.

สารบัญ

Introduction บทนำ

2

- สารจากสำนักงานเจโทรประจำนครโฮจิมินห์ 2
- เส้นทางก้าวเดินของนครโฮจิมินห์ 3-4
- ข้อมูลทั่วไปของเวียดนาม 5-6-7-8
- แผนที่ใจกลางเมืองโฮจิมินห์ 9-10
- การเตรียมความพร้อมระบบโครงสร้างพื้นฐาน 11

Living ที่พักอาศัย

12

- ลักษณะการพักอาศัยของชาวเมืองจะอยู่อาศัยในอาคารชุด หรืออาศัยอยู่ร่วมกันหลายครอบครัวหากเป็นบ้านเดี่ยว 13
- ถนนย่านคนมีฐานะ เขต 2 และเขต 7 มีวิลล่าพร้อมสระว่ายน้ำ และคอนโดทิวตั้งอยู่มากมาย 14
- คอนโด บ้านเดี่ยว เรามาสำรวจเครื่องใช้ไฟฟ้าในที่พักอาศัยแต่ละแบบกัน 15-16-17-18
- คอนโดมีเนียมราคาแพงถือครองโดยกลุ่มคนมีฐานะ และอพาร์ทเมนต์สำหรับคนที่มีรายได้น้อยผู้ต้อขึ้นเป็นดอกเห็ด 19
- มองผ่านถนน ลักษณะความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วไป รูปแบบแห่งความเป็นจริงของนครโฮจิมินห์ 20
- ผู้คนนิยมใช้บริการเรือข้ามฟาก สภาพในย่านชานเมืองซึ่งผู้คนมากมายอาศัยอยู่ 21

Life การใช้ชีวิต

22

- การสอบถามกับหนุ่มสาวเมืองไซ่ง่อนผู้ชื่นชอบการช้อปปิ้ง เรื่องเงินเดือน และเรื่องอนาคตของพวกเขา 23-24
- หากอยากซื้อของแบบเหมา หรือซื้อสินค้าจำนวนมาก ต้องมาที่ย่านเจอะเล็น ไชน่าทาวน์ 25-26
- สำรองเข้าไปในแหล่งที่มีประชาชนอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น การจับจ่ายซื้อของก็ซื้อในละแวกท้องถิ่น 27-28
- การแต่งงานเน้นความสดใส และยิ่งในช่วงนี้กระแสการแต่งงานกำลังมาแรง ส่วนงานศพก็มีบรรยากาศเป็นกันเองด้วยชุดลำลอง 29
- มาสำรวจโรงเรียนในเมืองโฮจิมินห์กันเถอะ 30
- คุณภาพสูงและใช้งานได้อย่างวางใจ สินค้าแบรนด์ญี่ปุ่นได้รับความนิยมอย่างมาก 31

Fashion แฟชั่นการแต่งกาย

32

- เด็กวัยรุ่นเมืองไซ่ง่อน ผู้อ่อนไหวต่อกระแสแฟชั่น และชื่นชอบสิ่งใหม่ๆ ต้องมาเช็คเทรนด์แฟชั่นที่ช้อปปิ้งเซ็นเตอร์ 33-34
- Fashion Check 35-36
- วัยรุ่นช่วงอายุ 10 ปี และ 20 ปี เพียงแค่มาเดินเล่นในห้าง หากจะซื้อก็จะซื้อตามร้านทั่วไปมากกว่า 37
- แฟชั่นการทำเล็บ เครื่องสำอางของเหล่าวัยรุ่น และกลุ่มไฮโซ 38
- ชุดประจำชาติอ่าวหญ่าย ที่ไม่ได้พบเห็นตามท้องถนน คนที่สวมใส่ คือ พนักงานธนาคาร พนักงานร้าน และครูเท่านั้น 39

Eating อาหารการกิน

40

- จากตลาดแบบดั้งเดิมที่มีสินค้าเบ็ดเตล็ด ปลาและเนื้อครบครัน จนถึงซูเปอร์มาร์เก็ตมีระดับ ตลาดคือแหล่งอาหารของชาวเมือง 41-42
- ฟาสต์ฟู้ดส์ ร้านอาหารเชนสตรี กำลังขยายสาขาเข้ามาในเวียดนามอย่างต่อเนื่อง 43-44
- “ปกติทานอะไรกันนะ” ชาวเวียดนาม มาสำรวจตู้เย็นของคนที่นี่กัน 45-46-47-48
- หนึ่งวันกับร้านริมทาง 49
- ซูชิ เติมปุระ ชาบูชาบู สุกี้ยากี้ ร้านอาหารญี่ปุ่นที่เจ้าของเป็นชาวเวียดนามก็เปิดร้านกันออกมาเรื่อยๆ 50

Leisure การพักผ่อนหย่อนใจ

51

- เด็กชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์ วัยรุ่นพูดคุยกันในสวนสาธารณะ วิธีการใช้เวลาว่างของชาวเมือง 52
- วันหยุดของฮังกับอัน พนักงานสาวออฟฟิศบริษัทข้ามชาติ 53-54
- วันหยุดสุดสัปดาห์ เดินทางท่องเที่ยวด้วยรถบัส ค่าโดยสารรถบัสราคา 5 USD และค่าโรงแรม 15 USD 55

- แผนที่นครโฮจิมินห์ 56

เวียดนามมีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว หลังจากการรวมเวียดนามเหนือและเวียดนามใต้เข้าด้วยกันหลังสงครามเวียดนาม แนวความคิดของการพัฒนาเศรษฐกิจแบบสังคมนิยมค่อยๆ เลื่อนหายไป และระบบเศรษฐกิจที่อิงกับกลไกตลาดก็ค่อยๆ ถูกนำมาปรับใช้อีกครั้ง หลังจากการประกาศใช้นโยบายโดยเหมาในปี 1986 ความสัมพันธ์ระหว่างเวียดนามและสหรัฐอเมริกาและจีนเข้าสู่สภาวะปกติ และมีการเริ่มเปิดรับความช่วยเหลือในด้านการพัฒนาจากรัฐบาลญี่ปุ่น

นอกจากนี้ เวียดนามยังได้เข้าเป็นสมาชิกประเทศอาเซียน และองค์การการค้าโลก นับจากรัฐบาลนำเอานโยบายโดยเหมาเข้ามาใช้ในการปฏิรูปประเทศ ก็ได้เร่งการพัฒนาเศรษฐกิจและการค้าตามระบบตลาด ตลอดจนความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างเร่งด่วน สิ่งนี้ทำให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพื่อการส่งออกได้ไหลเข้ามาในเวียดนามอย่างหยุดไม่อยู่ ซึ่งก่อนหน้านี้เคยโดนผูกขาดโดยประเทศจีนที่ประสบปัญหาค่าแรงสูงขึ้น

นครโฮจิมินห์เป็นเมืองที่มีจำนวนประชากรมากที่สุด และถือเป็นเมืองแห่งการค้าของชาวเวียดนาม ทางตอนใต้ของเวียดนามที่โฮจิมินห์ตั้งอยู่นั้น มีจำนวนคนญี่ปุ่นโพ้นทะเลที่เข้ามาอาศัยอยู่ 4,812 คน ณ เดือน ตุลาคม ปี ค.ศ 2010 ภาคใต้ของเวียดนามที่ห่างออกไปจากเมืองฮานอยที่เป็นเมืองหลวง บนท้องถนน ยังคงอบอวลไปด้วยบรรยากาศที่เป็นมนต์เสน่ห์เอกลักษณ์ในแบบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และยังคงเห็นความยากจนหลงเหลืออยู่ในทุกมุมถนน อย่างไรก็ตาม ตึกอาคารเก่าถูกเปลี่ยนให้มีความทันสมัยขึ้นเรื่อยๆ อาคารพาณิชย์ โรงแรม ศูนย์การค้า ผุดขึ้นอย่างดอกเห็ดจากแรงหนุนจากทุนต่างชาติเข้ามาอย่างไม่ขาดสาย

เอกสารเล่มฉบับนี้ เป็นเอกสารที่แนะนำให้อ่านได้เห็นสภาพความเป็นอยู่ในการใช้ชีวิต การอยู่อาศัย อาหารการกิน เทรนด์แฟชั่น การใช้เวลาพักผ่อนหย่อนใจ ข้อมูลการใช้ชีวิต ซึ่งไม่สามารถหาได้จากคู่มือการท่องเที่ยว หรือเอกสารรายงานเศรษฐกิจ หรือสมุดปกขาวอื่นๆ ทางคณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลในเอกสารฉบับนี้เป็นประโยชน์ต่อองค์กรของท่านที่มีแผนจะเข้ามาลงทุนในเมืองโฮจิมินห์แห่งนี้

สำนักงาน เจโทร นครโฮจิมินห์
ตุลาคม 2011

เส้นทางก้าวเดินของนครโฮจิมินห์

เมืองก่อกำเนิดขึ้นผ่านการล่มสลายของเมืองไซ่ง่อน เส้นทางแห่งความเป็นเมืองแห่งการค้าที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในเวียดนาม

รูปแบบดั้งเดิมที่เคยเป็นมาของเมืองโฮจิมินห์ คือเมืองไซ่ง่อน ซึ่งเป็นเมืองแห่งการค้าที่ผ่านการพัฒนาเติบโตอย่างรวดเร็วพร้อมกับการขยายตัวทางการค้าระหว่างประเทศสมัยยุคอาณานิคมในยุคสมัยปกครองโดยฝรั่งเศส หลังจากนั้น เมืองนี้มีการเปลี่ยนชื่อเมืองเป็นเมืองโฮจิมินห์ หลังสงครามเวียดนามจบสิ้นลง หลังจากนั้นนโยบายได้ถูกประกาศใช้ในการปฏิรูปประเทศ เมืองโฮจิมินห์จึงเริ่มพัฒนาเป็นเมืองแห่งการค้าที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในเวียดนาม และถึงตอนนี้ยังคงเติบโตอย่างรวดเร็ว เมืองโฮจิมินห์ถือกำเนิดมาแล้ว 36 ปี

1975

ภาพถ่ายทางซ้ายมือ: สภาพบ้านเมืองขณะที่ยังเป็นเมืองไซ่ง่อนที่ถือกำเนิดขึ้นมา ตรงกลางคือถนนด่งเซย ด้านโนโบสท์ ไซ่ง่อนตั้งตระหง่านอยู่ และทางด้านขวามือมีโรงแรมคอนติเนนตัล ซึ่งทั้งหมดยังคงหลงเหลืออยู่จนถึงปัจจุบันนี้

ชื่อของไซ่ง่อนจึงเลือนหายไป แต่ก็ยังคงมองเห็นบ้านเรือนอาคารสิ่งปลูกสร้างในแบบโคโลเนียลตั้งเรียงรายอยู่ และยังคงมีบรรยากาศยุคสมัยปกครองโดยฝรั่งเศสหลงเหลืออยู่ ความเป็นเมืองไซ่ง่อนในอดีตนั้นยังคงพบเห็นได้ทั่วทุกหนทุกแห่ง และยังแทรกซึมอยู่ในจิตใจของผู้คนในภาคใต้ของเวียดนามมาโดยตลอด

ในช่วงครึ่งหลังศตวรรษที่ 19 เวียดนามเป็นเมืองขึ้นของประเทศฝรั่งเศสในช่วงนั้นทางตอนใต้ของเวียดนามมีการพัฒนาเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ตามแนวทิศตะวันตกของแม่น้ำไซ่ง่อน ทำให้เมืองนี้ถูกเรียกว่า ไซ่ง่อน

เนื่องจากมีชาวฝรั่งเศสเข้ามาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เมืองไซ่ง่อนจึงได้รับอิทธิพลของวัฒนธรรมฝรั่งเศสอย่างมาก มีร้านจำหน่ายน้ำหอม ร้านเสื้อผ้าบูติกระดับโลกตั้งเรียงรายอยู่ตามถนนสายหลัก จนได้รับการขนานนามว่าเป็นปารีสแห่งตะวันออก

ประเทศเวียดนามถูกแบ่งออกเป็นเวียดนามเหนือและเวียดนามใต้เนื่องจากมีการทำสนธิสัญญาข้อตกลงเจนีวาในปี 1954 เวียดนามได้ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสหรัฐอเมริกาซึ่งมีเมืองไซ่ง่อนเป็นเมืองหลวง

หลังจากนั้นสงครามเวียดนามได้อุบัติขึ้น ในปี 1960 จนกระทั่งในวันที่ 30 เมษายน ปี 1975 ทหารเวียดนามเหนือก็เคลื่อนพลเข้ามาที่เมืองไซ่ง่อน เวียดนามได้ยอมจำนน สงครามเวียดนามก็เป็นอันยุติลง ในปีถัดมาสภาเพื่อความสามัคคีปรองดองแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามจึงถูกก่อตั้งขึ้น เมืองไซ่ง่อนได้ถูกเปลี่ยนชื่อใหม่เป็นโฮจิมินห์ตามชื่อของบิดาแห่งอิสรภาพของเวียดนาม นับเป็นช่วงเวลาแห่งการเกิดใหม่ของเมืองนี้

หลังจากการรวมประเทศ เวียดนามมุ่งเน้นการพัฒนาประเทศด้วยระบบสังคมนิยม ระบบเศรษฐกิจแบบตลาดที่เคยเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจจึงสูญหายไปจากทางภาคใต้ของเวียดนาม และทำให้การพัฒนาประเทศหยุดชะงัก รัฐบาลมีความตระหนักและเข้าใจถึงปัญหาได้ออก “นโยบายโดยเหมา” ขึ้นเพื่อการปฏิรูป ในภาษาเวียดนาม “ด้อย” มีความหมายว่า เปลี่ยน และ “เหมา” มีความหมายว่า ใหม่ หลังจากการเริ่มใช้นโยบายโดยเหมาในการปฏิรูปประเทศครั้งใหญ่ เมืองโฮจิมินห์จึงกลายมาเป็นเมืองที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วกลายเป็นเมืองแห่งการค้าและมีขนาดเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดในเวียดนามจวบจนถึงปัจจุบันนี้

2011

ภาพข้างบน: โรงแรมคอนติเนนตัล ณ ปัจจุบัน ปี 2011 อาคารที่ก่อสร้างอยู่ด้านหลังคือ วินคอมเซ็นเตอร์ สะท้อนให้เห็นความเก่าและความใหม่ที่ผสมปนกันในการบอกเล่าเรื่องราวของเมืองโฮจิมินห์

นี่คือเมืองโฮจิมินห์ ณ ปัจจุบัน ในปี 2011 ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ได้เกิดความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่จนสร้างความรู้สึกลับประหลาดใจกับเมืองนี้ อาคารต่างๆ ในตัวเมืองส่วนใหญ่จะเป็นสถาปัตยกรรมแบบในยุคสมัยโรมานเนสก์ บ้านเมืองที่มีบรรยากาศกลิ่นอายผสมผสานความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของเอเชียกับบูติกปารีส โรงแรมต่างชาติที่มีความสูง มากกว่า 10 ชั้น อาคารพาณิชย์สูงหลายชั้นค่อๆ ถือกำเนิดขึ้นมา อพาร์ทเมนต์เก่าที่มีร้านค้าอยู่ในบริเวณชั้นล่างถูกรื้อถอนและเปลี่ยนมาเป็นศูนย์การค้าขนาดใหญ่ มีร้านอาหารและภัตตาคารจากกลุ่มทุนต่างชาติ และร้านสินค้าแบรนด์เนมจากต่างประเทศเข้ามาตั้งเป็นจำนวนมาก

เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ซึ่งเป็นอัตราที่สูงจนน่าประหลาดใจเป็นอย่างยิ่ง แต่ในอีกมุมหนึ่งตามหัวมุมถนนต่างๆ ยังคงมีการขายของแบบหาบเร่ และมีร้านค้าแผงลอยตั้งอยู่มากมาย ประชาชนส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในอพาร์ทเมนต์และหากเป็นบ้านเดี่ยวจะแชร์กันอยู่หลายครอบครัว

นอกจากนี้ในบริเวณชานเมือง กลุ่มทุนต่างชาติมากมายได้เข้ามาพัฒนาเมืองใหม่ที่มีความสวยงามน่าอยู่ และมีอพาร์ทเมนต์มากมายตั้งอยู่ ไม่มีสภาวะของการหลับไหลหรือความเฉื่อยชาให้เห็นเลย จำนวนคนรวยที่นี้มีเพิ่มมากขึ้น จากข้อมูลสถิติในปี 2010 อัตราการเพิ่มขึ้นของกลุ่มคนรวยของเวียดนามอยู่ที่ 30%

ข้อมูลสถิติล่าสุด ตัวเลข GDP ต่อหัวอยู่ที่มากกว่า 1,000 USD แน่แน่นอนว่าหากดูเพียงแค่ตัวเลขจะไม่สามารถบอกได้ถึงความอุดมสมบูรณ์มั่งคั่งของประชาชนได้ ถึงแม้ผู้คนจะอาศัยอยู่ในบ้านเช่าราคาถูก แต่ในบ้านกลับมีโทรทัศน์จอแบนขนาดใหญ่ตั้งอยู่ คนหนุ่มสาวรับประทานอาหารเช้าด้วยงบประมาณเฉลี่ยที่ 1 USD ผู้คนเป็นเจ้าของรถจักรยานยนต์ราคาแพงหลายร้อย USD เปลี่ยนโทรศัพท์มือถือเป็นมือถือเล่น เมื่อมีรุ่นใหม่ออกมาที่มีราคาสูงถึง 150 USD แมนชั่นแบ่งจำหน่ายระดับไฮเอนด์ ราคา 3,000 USD ต่อตารางเมตร ประมาณ 60% ของผู้ซื้อจะเป็นชาวเวียดนาม

อีกสิ่งหนึ่งที่สามารถพูดได้คือ หลังจากเอาระบบเศรษฐกิจและตลาดเข้ามาใช้ ประชาชนจะเริ่มสะสมความมั่งคั่งด้วยการลงทุนในหุ้นหรือการซื้อทองเก็งกำไรกันมากขึ้น คนหนุ่มสาวมีการเก็บเงินอย่างขยันขันแข็ง และไม่ลังเลที่จะใช้จ่ายเงินซื้อของแบรนด์เนม ในประเทศนี้มีพลังในการบริโภคสูงมาก

เวียดนามเป็นประเทศที่มีศักยภาพสูง มากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนประชากรเป็นแรงงานหนุ่มสาวที่มีพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ในตัวเมืองตามท้องถนนเต็มไปด้วยรถจักรยานยนต์ที่ขับกันขวักไขว่เสียงดัง เพียงแค่เห็นสิ่งเหล่านี้ ก็อดคิดไม่ได้ว่านี่คือเมืองที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง และศักยภาพในการเติบโตในอนาคต

ข้อมูลทั่วไปของเวียดนาม

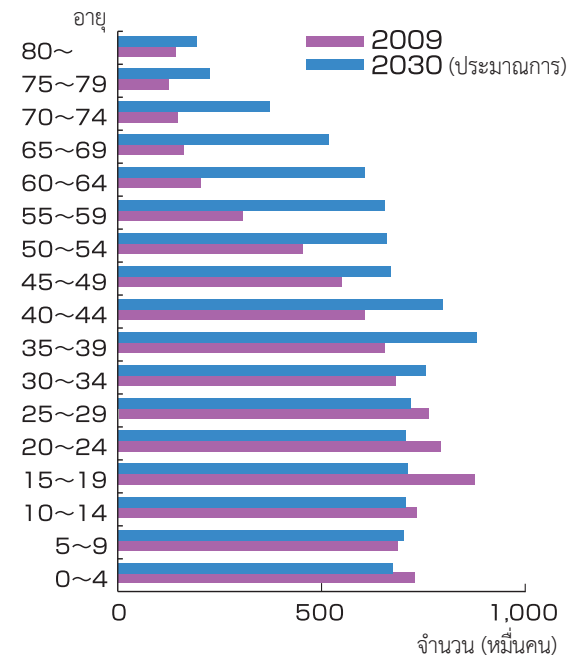
แนะนำเวียดนาม

ชื่อประเทศ	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
จำนวนประชากร	ประมาณ 86.02 ล้านคน (ข้อมูลปี 2009) เขตเมือง 30% ภูมิภาค 70%
เนื้อที่	ประมาณ 33,000 km ² (0.87 เท่าของญี่ปุ่นเทียบเท่ากับพื้นที่ญี่ปุ่นโดยไม่นับเขตคิวชู)
ชาติพันธุ์	เชื้อชาติกัญญา (ประมาณ 90%) ชนกลุ่มน้อย 53 ชาติพันธุ์
ศาสนา	นิกายมหายาน (80% และศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก)
ระบบการปกครอง	ระบบสังคมนิยม โดยพรรคคอมมิวนิสต์แห่งเวียดนาม
เขตการปกครอง	58 จังหวัด 5 เทศบาลนคร (ฮานอย, เมืองโฮจิมินห์, โฮฟอง, ดานัง, เกิ่นเทอ)
สภาพอากาศ	ทางใต้: อากาศเขตร้อน ทางเหนือ: ภูมิอากาศชื้นกึ่งเขตร้อน
อัตราการรู้หนังสือ	90.3% (ข้อมูลปี 1999)

ประวัติศาสตร์โดยย่อ

ก่อน ค.ศ.	1-0	1-100	1-200	1-300	1-400	1-500	1-600	1-700	1-800	1-900	1-1000	1-1100	1-1200	1-1300	1-1400	1-1500	1-1600	1-1700	1-1800	1-1900	1-2000	1-2018		
ยุคสมัยสงครามปลดแอกกับอาณาจักรทางเหนือที่ปกครองโดยจีน	สร้างเมืองฮานอย (ราชวงศ์ลี)	ราชวงศ์เงิน	ถูกผนวกกับอาณาจักรมิงของจีน	ราชวงศ์เล (รวมภาคเหนือและภาคใต้)	ราชวงศ์เหงียน (ตั้งเมืองเวินเมิงหลวง)	เป็นดินแดนอาณาจักรฝรั่งเศส	ก่อตั้งรัฐเวียดนาม	โฮจิมินห์ ประกาศอิสรภาพ	สงครามอินโดจีน	สงครามเวียดนาม	การล่มสลายของสงคราม	เริ่มบูรณปฏิสังขรณ์	ทำสงครามกับจีน	นโยบายปฏิรูปโดยเหมา	ถอนกำลังออกจากภูมิภาค	ความสัมพันธ์ทางการทูตกับจีนเข้าสู่ภาวะปกติ	สหรัฐอเมริกายกเลิกการปิดล้อมทางการค้า	เข้าร่วมเป็นสมาชิก ASEAN	ทำข้อตกลงทางการค้ากับสหรัฐอเมริกา	ทำข้อตกลงการค้าการลงทุนกับญี่ปุ่น	เข้าร่วมเป็นสมาชิก WTO ลำดับที่ 150	จัดทำความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจญี่ปุ่น	เปิดตลาดภายในประเทศ	เขตการค้าเสรีกับ ASEAN (บางส่วนเริ่มปี 2018)
ก่อน ค.ศ.	ยุคก่อสร้างเมือง	อาณาจักรมิง	เอกราช	สงครามดินแดน	ยุคฟื้นฟูความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน																			

โครงสร้างประชากร (คาดการณ์ระหว่างปี 2009 กับปี 2030)

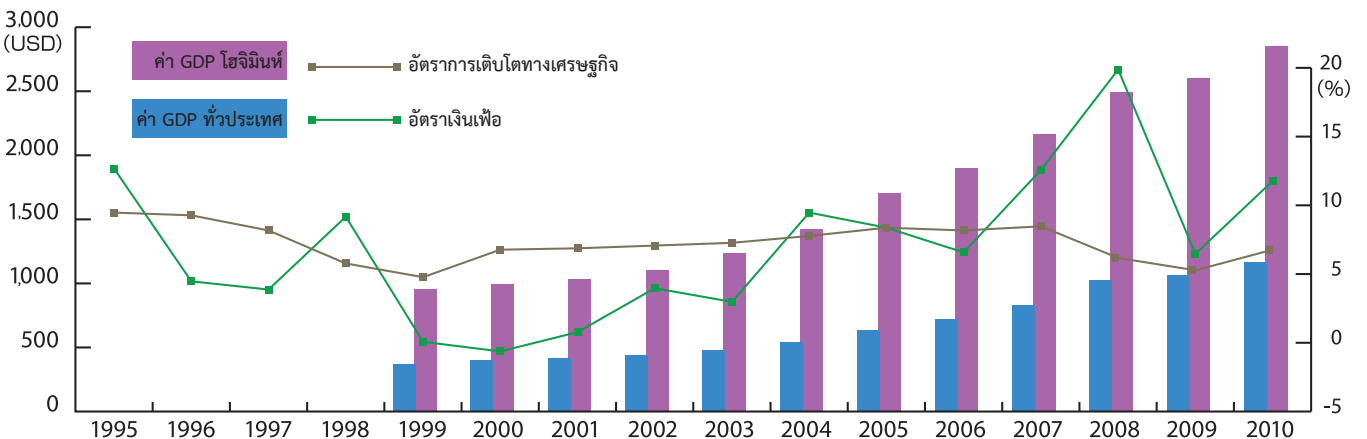
อายุน้อยกว่า 25 ปี	44.4%	อัตราเพิ่มประชากร (ปี 2009) 1.2% อัตราการเกิดรวม (ปี 2009) 2.03
อายุน้อยกว่า 30 ปี	53.3%	
อายุน้อยกว่า 40 ปี	68.8%	

แหล่งที่มาข้อมูล: สำนักงานสถิติแห่งชาติเวียดนาม (ข้อมูลปี 2009) การศึกษาในปี 2008 เพื่อคาดการณ์จำนวนประชากร (คาดการณ์ปี 2030)

อัตราการเจริญเติบโตเศรษฐกิจ/รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร/อัตราเงินเฟ้อ/อัตราแลกเปลี่ยน

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
GDP ต่อหัว (ทั้งประเทศ)					374	403	415	439	481	540	635	725	833	1,024	1,069	1,168
GDP ต่อหัว (เมืองโฮจิมินห์)					955	999	1,035	1,108	1,235	1,427	1,706	1,900	2,170	2,497	2,606	2,855
อัตราการเจริญเติบโตเศรษฐกิจ (%)	9.5	9.3	8.2	5.8	4.8	6.8	6.9	7.1	7.3	7.8	8.4	8.2	8.5	6.2	5.3	6.8
อัตราเงินเฟ้อ (%)	12.7	4.5	3.6	9.2	0.1	-0.6	0.8	4.0	3.0	9.5	8.4	6.6	12.6	19.9	6.5	11.8
อัตราแลกเปลี่ยน (ด่ง/USD)	11,015	11,149	12,292	13,890	14,028	15,084	15,403	15,646	15,777	15,916	16,054	16,114	16,977	16,977	17,941	19,500
ค่าจ้างขั้นต่ำ (ด่ง)				62.6	62.6	62.6	62.6	62.6	62.6	62.6	62.6	62.6	62.6	62.6	62.6	62.6
ค่าจ้างขั้นต่ำ (USD)	35	45	45	45	45	43	42	41	40	40	39	54	54	59	67	69

แหล่งที่มาข้อมูล: สำนักงานสถิติแห่งชาติเวียดนาม สำนักงานสถิติของนครโฮจิมินห์ และ IMF
หมายเหตุ: รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากรในนครโฮจิมินห์ ของปี 2010 และรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากรของทั้งประเทศ ของปี 2009 จำนวนโดยสำนักงานโจท นครโฮจิมินห์ ด้วยการใช้ข้อมูลสถิติจากรัฐบาลเวียดนาม
อัตราแลกเปลี่ยน: ข้อมูลโดย IMF อย่างไรก็ตาม อัตราแลกเปลี่ยนของปี 2010 มาจาก Vietcombank
ค่าจ้างขั้นต่ำ: คัดจากพื้นที่ เขต 1 (เขตตัวเมือง) ค่าจ้างขั้นต่ำจนถึงเดือน กรกฎาคม ปี 1999 กำหนดโดยรัฐบาล เป็นสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ นับจากนั้นเป็นต้นมา ประกาศโดยเทียบอัตราแลกเปลี่ยนเป็นเงินสกุลด่ง

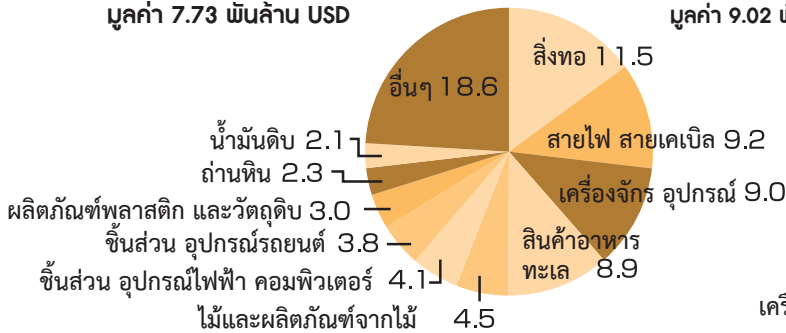
☐ ข้อมูลจังหวัดและเทศบาลนคร

	จังหวัดและเมืองที่สังกัดส่วนกลาง	ประชากร (พันคน) ข้อมูลปี 2009	GDP ต่อหัว (USD) ข้อมูลปี 2007	หมายเหตุ
ตอนเหนือ	เมืองฮานอย	6,472	2,043	ศูนย์กลางทางการศึกษา วัฒนธรรม การปกครอง และเป็นเมืองหลวง
	เมืองไฮฟอง	1,842	1,067	มีท่าเรือที่มีขนาดใหญ่ที่สุดทางภาคเหนือ ได้แก่ ท่าเรือไฮฟอง
ตอนกลาง	จังหวัดหัทธยา	3,405	433	แหล่งผลิตน้ำตาลอันดับหนึ่งของประเทศ
	จังหวัดเง่ห่ง อาน	2,919	466	บ้านเกิดของนักปฏิวัติ โฮจิมินห์
	เมืองดานัง	891	1,184	เมืองศูนย์กลางของภาคกลาง
ตอนใต้	จังหวัดกว๋างนาม	1,421	547	เมืองเก่าฮอยอันและสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ประสาหมี่เจิน ทั้งสองแห่งเป็นมรดกโลก
	จังหวัดบิन्हเหือง	1,497	1,381	บริษัทญี่ปุ่นเข้ามาลงทุนมากมาย แผนการก่อสร้างเมืองมูลค่าสูง
	จังหวัดด่งนาย	2,491	1,186	บริษัทญี่ปุ่นเข้ามาลงทุนมากมาย แผนการก่อสร้างท่าอากาศยานนานาชาติแห่งใหม่ลงถัน
	จังหวัดบาเรียม-หุงเต่า	997	7,847	เมืองศูนย์กลางการผลิตน้ำมัน มีท่าเรือกายแหมบ ถิหวาย
	เมืองโฮจิมินห์	7,165	2,249	เมืองแห่งการค้าที่ใหญ่ที่สุดของเวียดนาม
	เมืองเกิ่นเทอ	1,190	1,139	เมืองศูนย์กลางของสามเหลี่ยมเมืง สะพานเกิ่นเทอ (ความช่วยเหลือในรูปแบบ ODA จากญี่ปุ่น)

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติเวียดนาม

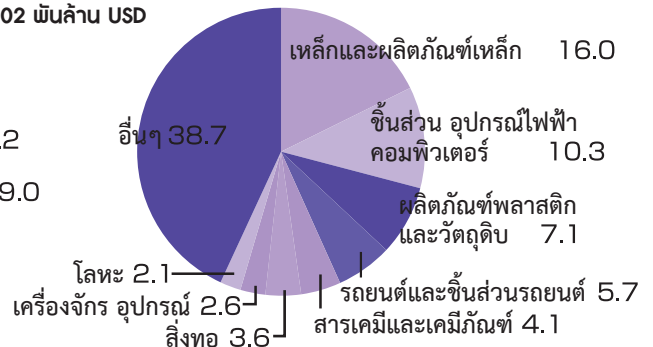
☐ รายการสินค้าส่งออกหลัก (ปี 2010)

รายการสินค้าส่งออก
มูลค่า 7.73 พันล้าน USD

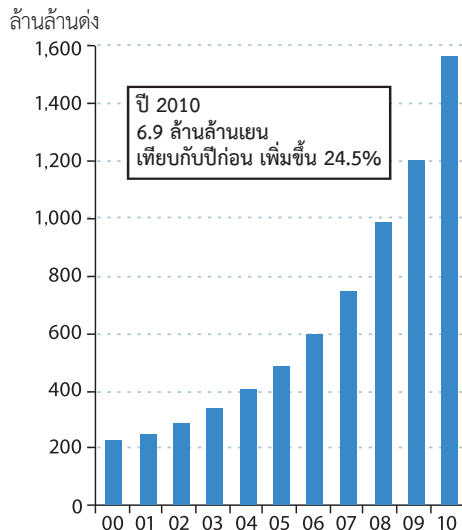
ที่มา: กรมศุลกากรเวียดนาม

รายการสินค้านำเข้า
มูลค่า 9.02 พันล้าน USD

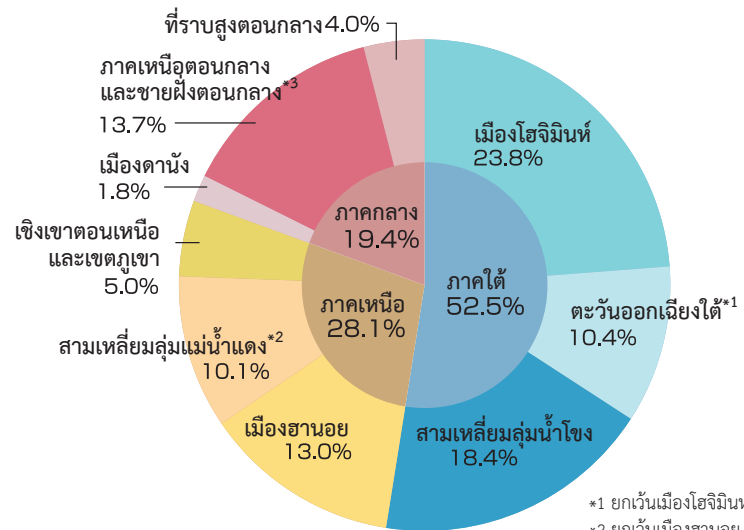
ที่มา: กรมศุลกากรเวียดนาม

☐ ความเคลื่อนไหวมูลค่ายอดขายปลีก (สินค้าและบริการ)

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติเวียดนาม

☐ เปรียบเทียบยอดค้าปลีกแยกตามภูมิภาค (สินค้าและบริการ) ข้อมูลปี 2009

*1 ยกเว้นเมืองโฮจิมินห์

*2 ยกเว้นเมืองฮานอย

*3 ยกเว้นเมืองดานัง

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติเวียดนาม

ข้อมูลทั่วไปของเวียดนาม

รายการสินค้าตัดอันดับส่งออกในตลาดโลก

รายการสินค้า	อันดับโลก
มะม่วงหิมพานต์	1
พริกไทย	1
อาหารทะเล (กุ้ง, ปู)	2
ข้าว	2
กาแฟ	2
ยางธรรมชาติ	4

เขตการค้าเสรีที่สำคัญ

ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-ญี่ปุ่น (AJCEP มีผลบังคับใช้ปี 2008) ความตกลงการค้าเสรีเวียดนามกับญี่ปุ่น (VJEPA, มีผลบังคับใช้ปี 2009) เปิดเสรีการค้าลดภาษีสินค้านำเข้ามากกว่า 90% ภายใน 10 ปี

เขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ลดภาษีนำเข้าที่ผลิตภายใน ASEAN สำหรับเวียดนาม เป้าหมายลดให้เป็น 0% ในปี 2015 (บางส่วนภายในปี 2018) นอกจากนี้ มีการเร่งดำเนินการค้าเสรีนอกเขตด้วยเขตการค้าเสรี ASEAN-เกาหลีใต้ และ ASEAN-จีน

อัตราการนิยมนิยม (penetration rate) สินค้าอุปโภคบริโภคในเมืองโฮจิมินห์ (ข้อมูลปี 2008)

	อัตราการนิยมนิยม (%)	แบรนด์ที่มีส่วนแบ่งตลาดอันดับต้น
รถยนต์นั่งส่วนบุคคล	1%	Toyota, Damco, Truong Hai Auto, Ford, Honda
ตู้เย็น	79%	Sunyo, Toshiba, Panasonic, Daewoo, Hitachi
เครื่องซักผ้า	48%	Sunyo, Toshiba, LG, Panasonic, Sumsung
เครื่องปรับอากาศ	20%	Panasonic, LG, Toshiba, Sumsung, Mitsubishi Electric
รถจักรยานยนต์	97%	Honda, Yamaha, SYM
คอมพิวเตอร์	45%	Compac, HP, Acer, Elead, Dell, Lenovo, Toshiba

ที่มา: อัตราความนิยม The Nielsen Company Vietnam, ร่วมกับ VAMA, GfK Retail and Technology

ตัวอย่างบริษัทที่เข้ามาลงทุนในธุรกิจ

การบริโภคในประเทศ การกระจายสินค้า และการจัดจำหน่าย (รวมถึงข้อมูลที่ประกาศทางภาคใต้)

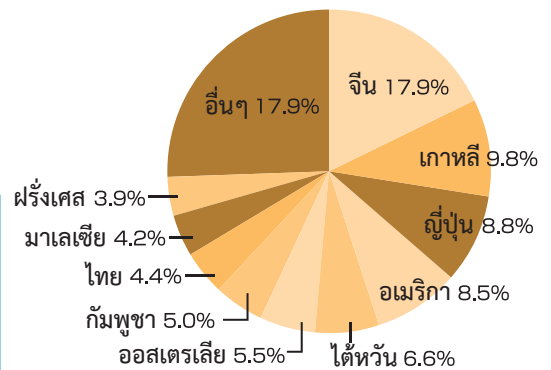
บริษัทจัดจำหน่าย	Sharp, Bridgestone, Shiseido, Nippon Steel Trading
ร้านสะดวกซื้อ	Family Mart, Mini Stop, Aeon
สินค้าอุปโภคบริโภค	Sapporo Beer, Nissin Food, Kewpie, Nipponham

จำนวนผู้เดินทางเข้ามาในประเทศเวียดนาม แยกตามประเทศ (ข้อมูลปี 2010)

ประเทศ	จำนวน (1,000 คน)
จีน	905.4
เกาหลีใต้	495.9
ญี่ปุ่น	442.1
อเมริกา	431
ไต้หวัน	334
ออสเตรเลีย	278.2
กัมพูชา	254.6
ไทย	222.8
มาเลเซีย	211.3
ฝรั่งเศส	199.4
อื่นๆ	1275.2
รวม	5049.9

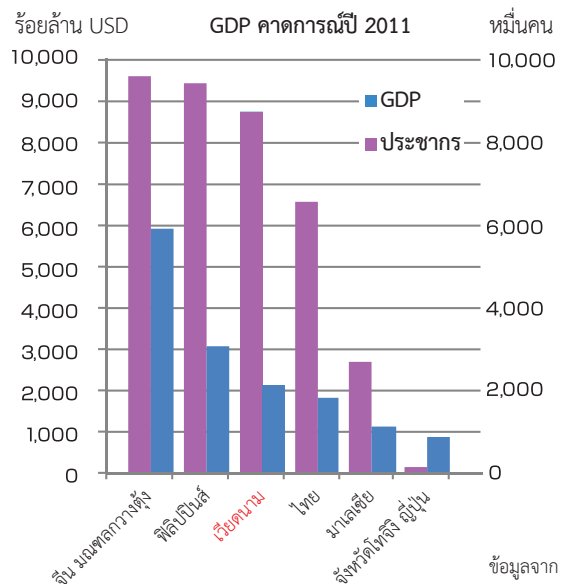
ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติเวียดนาม

สัดส่วนคนเข้าเมืองแยกตามสัญชาติ (ข้อมูลปี 2010)

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติเวียดนาม

อัตราเทียบขนาดประชากรและจีดีพี

ข้อมูลจาก IMF

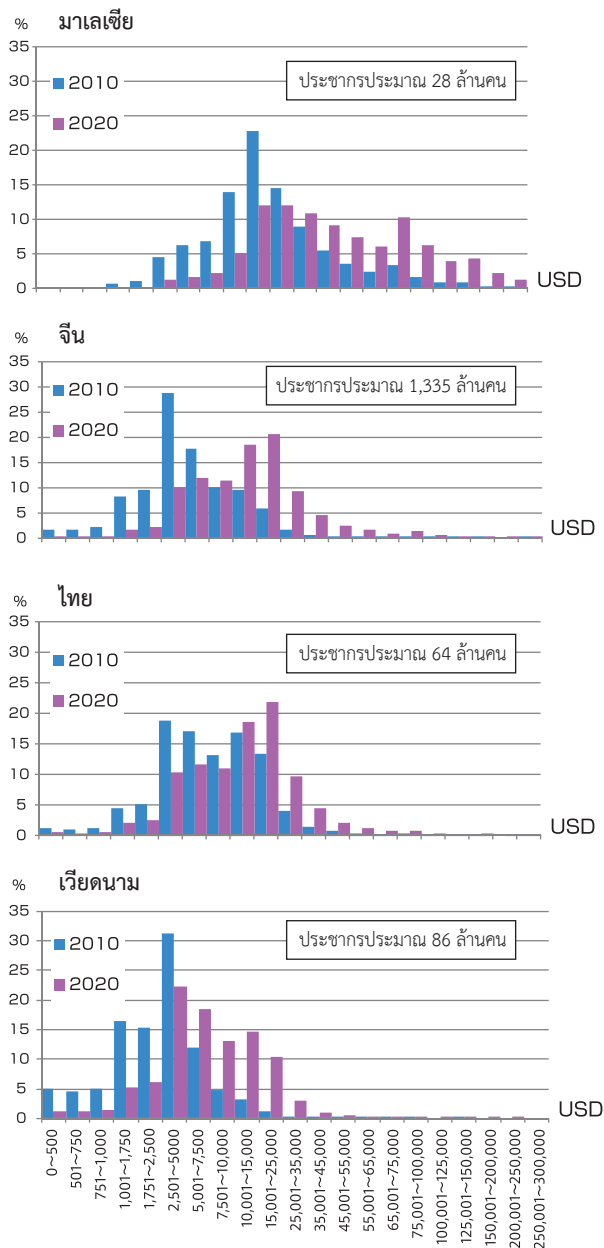

☐ สหกรณ์การเกษตรคนญี่ปุ่น โรงเรียนคนญี่ปุ่น คนญี่ปุ่นโพ้นทะเล

	จำนวนคนญี่ปุ่น	จำนวนนักเรียนญี่ปุ่นในโรงเรียนญี่ปุ่น (ข้อมูล เมษายนปี 2011)	จำนวนพนักงานและบริษัทคนญี่ปุ่น (ข้อมูล มีนาคมปี 2011)
ภาคเหนือ	3,649 คน (ข้อมูล ณ ตุลาคม ปี2009)	266 คน (โรงเรียนคนญี่ปุ่นในฮานอย, ประถมศึกษา 217 คน, มัธยมต้น 49 คน)	408 บริษัท (บริษัทญี่ปุ่นในฮานอย)
ภาคกลาง			47 บริษัท (บริษัทญี่ปุ่นในเมืองดานัง)
ภาคใต้	4,812 คน (ข้อมูล ณ ตุลาคม 2010)	289 คน (โรงเรียนคนญี่ปุ่นในโฮจิมินห์, ประถมศึกษา 217 คน มัธยมต้น 49 คน)	501 บริษัท (บริษัทญี่ปุ่นในโฮจิมินห์ กำลังเปิดอีก 35 บริษัท)

แหล่งที่มาข้อมูล: การสอบถามหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

☐ การกระจายรายได้ (ครัวเรือนต่อปี)

ที่มา: Euromonitor International 2010

☐ ค่าครองชีพเมืองโฮจิมินห์

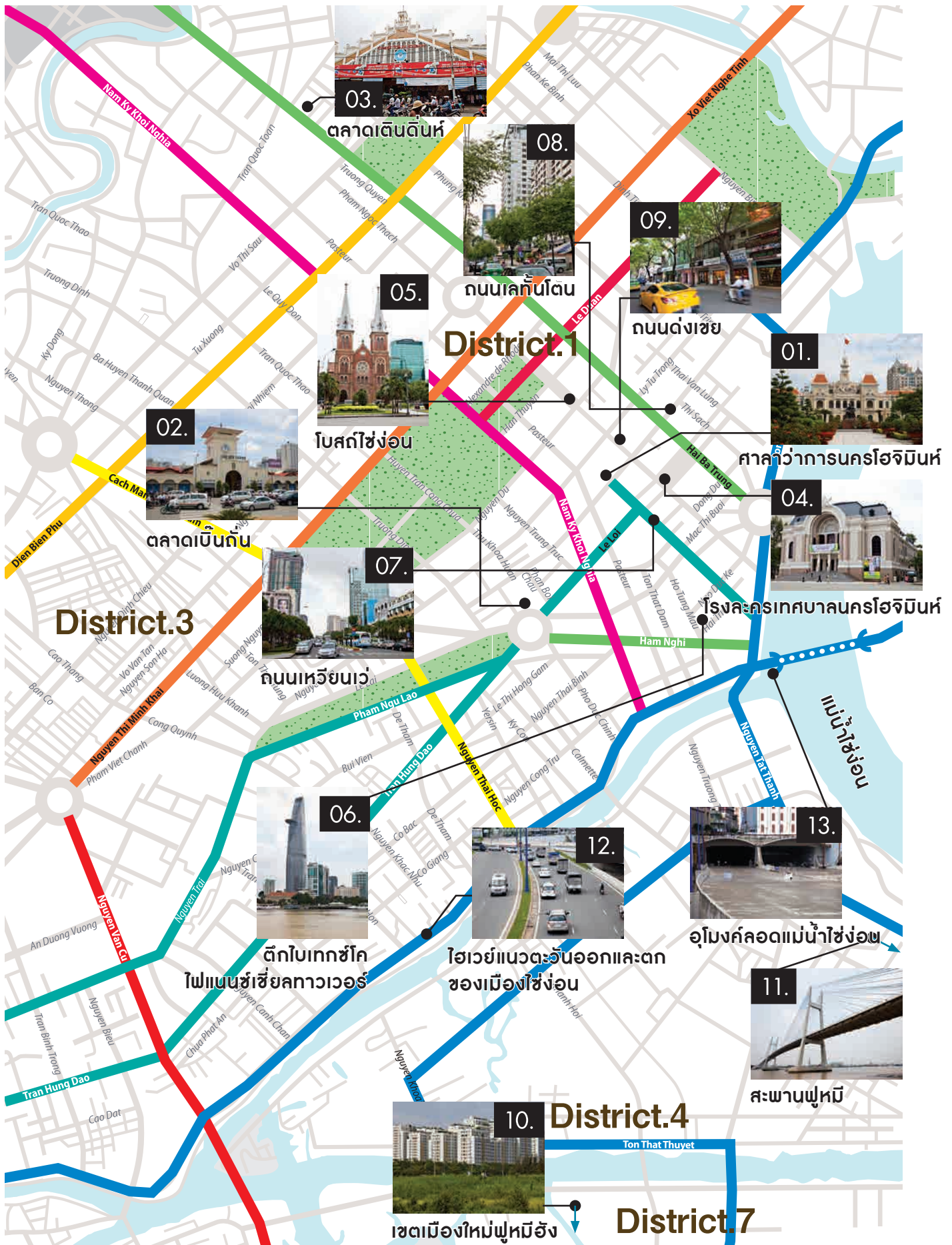
ข้าว	16,000VND / 1kg	58 เยน
น้ำตาล	20,500VND / 1kg	74 เยน
เนื้อวัว	23,000VND / 100g	83 เยน
เนื้อหมู	12,400VND / 100g	45 เยน
ไข่	19,600VND / 10อัน	71 เยน
กะหล่ำปลี	6,400VND / 1kg	23 เยน
ฟักทอง	8,900VND / 1kg	32 เยน
แตงกวา	22,000VND / 1kg	79 เยน
กล้วย	11,000VND / 1kg	40 เยน
แอปเปิ้ล	35,000VND / 1kg	126 เยน
ซอสถั่วเหลือง	8,200VND / 500ml.	29 เยน
บะหมี่สำเร็จรูป	5,000VND / 1ซอง	18 เยน
นมวัว	30,000VND / 955ml.	108 เยน
ขนมปัง	8,000VND	29 เยน
น้ำผลไม้สำหรับเด็ก	11,900VND / 110ml. x 4กล่อง	43 เยน
น้ำยาทำความสะอาดในครัว	12,000VND / 377ml.	43 เยน
ผ้าอ้อม	163,000VND / 44แผ่น size L	586 เยน
กระดาษชำระ	48,000VND / 10ม้วน	173 เยน
ค่าถ่านAAA	43,500VND / 4ก้อน	156 เยน
ค่าโดยสารรถเมล์	4,000VND	14 เยน
ค่าแท็กซี่เริ่มต้น	10,000VND	36 เยน
ค่าไฟฟ้า	1,242VND / 1kwh	4 เยน
ค่าตัดผม	50,000VND	180 เยน
ค่าตัวดูภาพยนตร์	30,000VND	108 เยน
ค่ากาแฟร้านข้างทาง	5,000VND	18 เยน
ค่าเช่าบ้านใจกลางเมือง (ต่อเดือน)	1,000,000VND / 10-30m ²	3,597 เยน
ค่า ADSL (ต่อเดือน)	165,000VND	594 เยน
ค่าบริการโทรศัพท์มือถือ	2,000VND / 1นาที	7 เยน

ราคาโดยประมาณ

ที่มา: ราคาอาหารสำรวจจากร้าน Co.op Mart ในเมืองโฮจิมินห์

ราคาสินค้าอื่นๆ มาจากการสอบถามหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

แผนที่ใจกลางเมืองโฮจิมินห์

01 . ศาลาว่าการ นครโฮจิมินห์ซิตี

สถาปัตยกรรมอาคารแบบอิตาเลียนเรเนสซองส์ ซึ่งสร้างขึ้นในระหว่างปี ค.ศ 1901-1908 สมัยที่เป็นดินแดนอาณานิคมของฝรั่งเศส ภายในอาคารยังไม่มีเปิดให้สาธารณะเข้าชม

06 . ตึกโบเทกซิค ไฟแนนซ์ซีเยกาวเวอร์

บริษัทนำเข้าและส่งออกโบเทกซิคเป็นเจ้าของ มีความสูงจากพื้นดิน 68 ชั้น 265.50 เมตร เป็นอาคารพาณิชย์ที่มีความสูงที่สุดในเมือง ดำเนินการก่อสร้างโดยบริษัทฮุนไดของเกาหลี

11 . สะพานฟูหมิ

เป็นสะพานเชื่อมเขต 7 เมืองทางใต้ของโฮจิมินห์กับเขต 2 ซึ่งเป็นเขตอยู่ในแผนพัฒนาเมืองใหม่แห่งแม่น้ำไซ่ง่อน เปิดให้บริการเมื่อปีค.ศ 2009

02 . ตลาดเบินกั๊น

เป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของเมืองโฮจิมินห์ ซึ่งตั้งอยู่ใจกลางเมือง อีกทั้งยังเป็นสถานที่ที่มักจะมีการเขียนแนะนำไว้ในคู่มือท่องเที่ยว แต่ว่าราคาสินค้าค่อนข้างสูงสำหรับนักท่องเที่ยว

07 . ถนนเหวียนเว่

เป็นถนนสายสำคัญตั้งอยู่ใจกลางตัวเมือง และเป็นศูนย์กลางทางการค้าและการเงิน มีนักท่องเที่ยวมากมายมาเยือนและมีสถานทูตญี่ปุ่นตั้งอยู่

12 . ไชวอวีแวนตะวันตก ของเมืองไซ่ง่อน

เป็นการก่อสร้างที่ได้รับความช่วยเหลือด้านการพัฒนาจากรัฐบาลญี่ปุ่น ผ่านหน่วยงานความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (JICA) เพื่อพัฒนาระบบเส้นทางคมนาคมภายในตัวเมือง

03 . ตลาดเตินตันห์

เป็นตลาดท้องถิ่นที่มีชื่อเสียงของเมือง ภายในอาคารมีร้านค้าเบ็ดเตล็ดและร้านค้าจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง ช่างนอกร้านอาหารสดขายหรือร้านอาหารริมทางมากมาย

08 . ถนนเลกั๊นโตน

ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของถนนสายนี้ มีพาร์ตเมนต์และคอนโดมิเนียมมากมายและมีชาวต่างชาติอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก รวมถึงมีร้านอาหารญี่ปุ่นอยู่หลายร้าน

13 . อโฌงค์ลอด แม่น้ำไซ่ง่อน

เป็นการก่อสร้างที่ได้รับความช่วยเหลือด้านการพัฒนาจากรัฐบาลญี่ปุ่น ผ่านหน่วยงานความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (JICA) เป็นอโฌงค์ที่ลอดใต้แม่น้ำไซ่ง่อนเชื่อมเขต 1 และเขต 2 เข้าด้วยกัน และทำให้เส้นทางไฮเวย์แวนตะวันตกและตะวันตกเชื่อมต่อกันด้วย

04 . โรงละครของเทศบาล นครโฮจิมินห์

เรียกโดยทั่วไปว่าโอเปราเฮาส์ เป็นสำนักงานใหญ่ วงซิมโฟนีออร์เคสตราแห่งนครโฮจิมินห์ มีการจัดการแสดงออเคสตราและบัลเล่ต์อยู่เป็นประจำ

09 . ถนนด่งเฮย

ในยุคสมัยที่ถูกปกครองโดยฝรั่งเศส ย่านนี้เป็นแหล่งรวมร้านน้ำหอมและเสื้อผ้าบูติก ถึงตอนนี้ยังมีร้านค้า ร้านอาหารหรือร้านค้าจำหน่ายของฝากสำหรับนักท่องเที่ยวตั้งอยู่มากมาย

05 . โบสถ์ไซ่ง่อน

ชื่อเรียกอย่างเป็นทางการโบสถ์นอร์ท-ดาม สร้างขึ้นในปลายศตวรรษที่ 19 ในสมัยที่ถูกปกครองโดยฝรั่งเศส มีชื่อเสียงเป็นแหล่งท่องเที่ยวและเป็นจุดถ่ายภาพที่มีชื่อเสียง

10 . เขตเมืองใหม่ฟูหมิฮัง

สมัยก่อนเป็นเขตทุ่งหญ้าและบึง ทางตอนใต้ของไซ่ง่อน ปัจจุบันเป็นเขตที่พัฒนาใหม่โดยกลุ่มทุนจากเกาหลีและไต้หวัน ปัจจุบันการพัฒนายังคงดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่อง

การเตรียมความพร้อมระบบโครงสร้างพื้นฐาน

รถไฟในเมือง ท่าเรือ ทางด่วน อภิบาลโครงการก่อสร้างเตรียมความพร้อมระบบโครงสร้างพื้นฐาน กองทุนในรูปแบบกั๊ยม โดยรัฐบาลญี่ปุ่น

เรื่องเร่งด่วนของเวียดนามคือการเตรียมความพร้อมระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของเมืองโฮจิมินห์และบริเวณรอบเมือง ซึ่งได้รับความช่วยเหลือในรูปแบบการกั๊ยมเงินระยะยาวดอกเบี้ยต่ำจากรัฐบาลญี่ปุ่น ผ่านองค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศไจก้า มีการก่อสร้างเส้นทางรถไฟเพื่อปรับปรุงเส้นทางการคมนาคมในเมือง และการเตรียมความพร้อมท่าเรือสำหรับขนส่งตู้สินค้าจากต่างประเทศ

อภิบาลโครงการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ “ซูเปอร์ไฮเวย์แนวตะวันตกเชื่อมตะวันออก” เป็นโครงการเชื่อมเขตแนวตะวันตกของแม่น้ำโขงกับทางฝั่งตะวันออกซึ่งยังมีระดับการพัฒนาที่ล่าช้าเพื่อเร่งและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาพื้นที่ในเขตโดยรอบ และมีการสร้างอุโมงค์ลอดใต้แม่น้ำโขง โครงการดังกล่าวนี้จะเสร็จสิ้นในปี 2011

ความเป็นจริงแล้ว ซูเปอร์ไฮเวย์สายนี้ เป็นเส้นทางเชื่อมกับทางด่วนสายเหนือใต้ (ระหว่างเมืองโฮจิมินห์กับเมืองด่งนาย) และเชื่อมกับเส้นทางหมายเลข 51 (ไฮเวย์สายเมืองเบียนฮัวกับเมืองหุงเต่า ซึ่งกำลังอยู่ระหว่างการวางแผนก่อสร้าง) และถ้าหากโครงการพัฒนาท่าเรือพาณิชย์นานาชาติกายแหมบ-ถิหวาย ที่ได้รับความช่วยเหลือด้านการเงินจากรัฐบาลญี่ปุ่น (ที่มีกำหนดการแล้วเสร็จเดือนตุลาคมปี 2012) สำเร็จ ท่าเรือแห่งนี้จะสามารถรับขนถ่ายสินค้าขนาดใหญ่ได้ในปริมาณมาก ซึ่งจะกลายเป็นจุดยุทธศาสตร์ของการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศแห่งใหม่ และจะมีส่วนช่วยเป็นอย่างมากในการพัฒนาเศรษฐกิจของเวียดนาม

โดยก่อนหน้านี้ การขนส่งสินค้าขนาดใหญ่ท่าเรือโขงจะต้องผ่านแม่น้ำโขง ซึ่งต้นทุน ทำให้เรือสินค้าขนาด 10,000 ตัน ต้องหยุดขนถ่ายสินค้าเรือขนาดเล็กที่อู่กงหรือสิงคโปร์ แต่ทว่าในอนาคตท่าเรือพาณิชย์นานาชาติกายแหมบ-ถิหวายจะสามารถรองรับเรือสินค้าขนาดใหญ่ได้ และสินค้าจะสามารถถูกขนส่ง

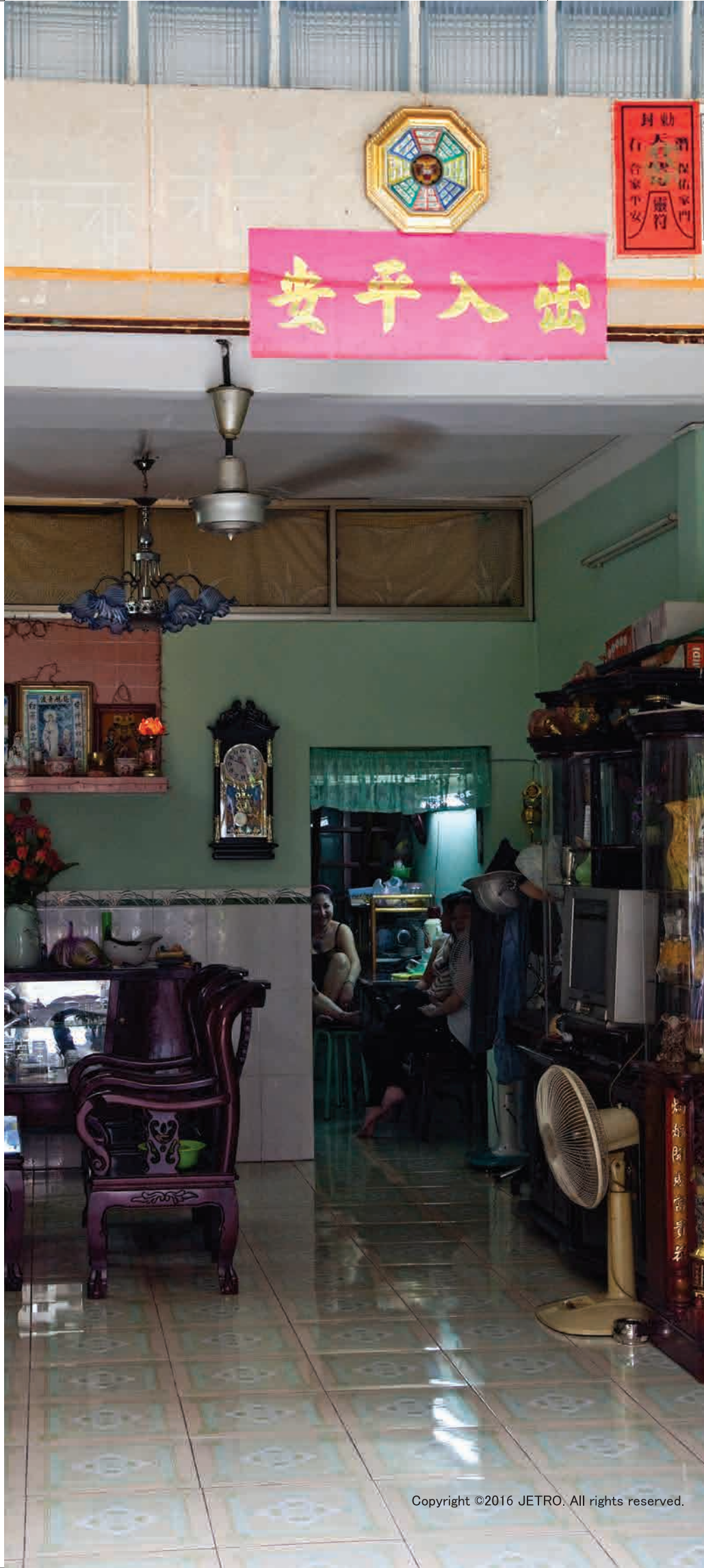
ผ่านไฮเวย์ทางบกใต้พื้นที่ จึงสามารถช่วยประหยัดต้นทุนและเวลาการทำธุรกิจได้มาก นอกจากนั้น หากทางด่วนต่างๆ ที่อยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จสมบูรณ์ จะทำให้สามารถขนส่งสินค้าจากเขตสามเหลี่ยมลุ่มแม่น้ำโขงมากระจายมายังเมืองต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว

นอกจากนี้ โครงการงานเร่งด่วนคือรถไฟใต้ดินในเมือง หากไม่มีรถไฟเข้ามาแก้ไขปัญหารถติดในเมืองแล้ว จะก่อให้เกิดผลเสียทางเศรษฐกิจอย่างมาก ซึ่งขณะนี้ โครงการก่อสร้างเส้นทางรถไฟที่กำลังดำเนินการอยู่ ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากรัฐบาลญี่ปุ่น นั่นคือ โครงการรถไฟ

สายที่ 1 ที่วิ่งจากหน้าตลาดเบ็นถันในย่านใจกลางเมือง ไปยังทางตะวันออกเฉียงเหนือ รวมระยะทาง 19.7 กิโลเมตร รัฐบาลเวียดนามมีแผนการสร้างเส้นทางรถไฟชานเมืองทั้งหมด 6 สายในเขตเมืองโฮจิมินห์ และกำลังเจรจาขอความช่วยเหลือทางการเงินกับรัฐบาลเยอรมันและสเปน

Introduction

Living

Life

Fashion

Eating

Leisure

L i v i n g

★
★
H
o
C
h
i
M
i
n
h

ประชาชนทั่วไปของโฮจิมินห์ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวใหญ่กัน ในบ้านเช่าหรือพาร์ทเมนต์ โดยชนชั้นกลางมีแนวโน้มจับจ่ายใช้สอยมากขึ้นและกลุ่มคนมีฐานะที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วนิยมอยู่อาศัยในบ้านเดี่ยว ในบ้านเรือนมักเต็มไปด้วยเครื่องใช้ไฟฟ้าแบรนด์ต่างประเทศ อีกทั้งเราเริ่มเห็นภาพของขยายตัวอย่างรวดเร็วของการก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์ ทำให้ราคาอสังหาริมทรัพย์ในเมืองมีราคาสูงขึ้น ห้างร้านในย่านใจกลางเมืองจึงพากันขายห้างร้านของตัวเองและย้ายมาอยู่ที่เขตเมืองใหม่ชานเมือง ในบรรดาคอนโดระดับไฮเอนด์ พบว่ามีชาวเวียดนามถือครองอยู่ถึง 60% จากจำนวนยูนิตทั้งหมด

ลักษณะการพักอาศัยของชาวเมือง จะอยู่อาศัยในอาคารชุด หรืออาศัยอยู่รวมกันหลายครอบครัวหากเป็นบ้านเดี่ยว

ชาวเมืองทั่วไปใช้ชีวิตในบ้านพักกันอย่างไร แบบไหน บนถนนใหญ่สายหลักตามย่านการค้าจะมีร้านค้าตั้งเรียงรายอยู่ทั่วทุกมุม มีหลังคาหน้ายื่นออกมาประมาณ 4 เมตร ที่ชั้นบนส่วนใหญ่จะทำเป็นห้องเช่าแบบห้องสตูดิโอ ตามตรอกซอกซอยจะมีการสร้างบ้านเรียงติดๆกัน แต่ว่าคนที่มีกำลังซื้อสูงจะอาศัยอยู่ในบ้านเดี่ยว ประชาชนทั่วไปมักจะอาศัยอยู่กันแบบหนึ่งชั้นหนึ่งครอบครัวในบ้านเดี่ยว หรือในกรณีบ้านขนาดเล็กทุกคนในครอบครัวอาศัยรวมกันหมด สำหรับคนที่แต่งงานแล้วก็นิยมอาศัยอยู่กับบุพการี สำหรับคนมีฐานะที่อาศัยอยู่ในบ้านเดี่ยว ก็มักจะให้ญาติที่มาจากต่างจังหวัดมาอาศัยอยู่ด้วย

ถนนย่านคนมีฐานะ เขต 2 และเขต 7 มีวิลล่าพร้อมสระว่ายน้ำ และคอนโดหรูตั้งอยู่มากมาย

เมื่อประมาณ 15 ปีก่อน ผลจากการเพิ่มจำนวนประชากร ย่านการค้าหรือที่อยู่อาศัยจึงได้รับการสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาเป็นเขตเมืองใหม่ เขต 2 และเขต 7 ห่างจากตัวเมือง 20 นาที แต่เดิมนานี้เป็นเขตพื้นที่ลุ่มแม่น้ำ ปัจจุบันเป็นเขตย่านที่พักอาศัยที่ใฝ่ฝันของกลุ่มคนมีฐานะ ซึ่งเป็นเหมือนกับอีกโลกหนึ่งกับย่านใจกลางเมือง ซึ่งเต็มไปด้วยภาพการจราจรติดขัดของรถมอเตอร์ไซค์ จากการเติบโตทางเศรษฐกิจทำให้ราคาอสังหาริมทรัพย์เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงมีประชาชนหรือเจ้าของธุรกิจปล่อยขายที่ดินที่อยู่ย่านใจกลางเมือง แล้วย้ายมาอยู่ที่วิลล่าหรือในเขตชานเมืองอย่างต่อเนื่อง

วิลล่าพร้อมสระว่ายน้ำ เขต 2 มีคนอเมริกันอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก

เขต 2 ซึ่งตั้งอยู่ที่ตะวันออกเฉียงเหนือจากใจกลางเมืองโฮจิมินห์ จากการที่มีแม่น้ำโขงอันกว้างกั้นอยู่ ทำให้อ่านนี้เคยเป็นย่านที่เสื่อมโทรมอย่างไรก็ตาม ขณะนี้มีโครงการพัฒนามากมาย ในย่านนี้ อาทิ อพาร์ทเมนต์ขนาดใหญ่ติดกับถนนที่เชื่อมต่อไปยังภาคกลางของเวียดนาม เขตเถาเทียนในย่านนี้ มีวิลล่าสุดหรูถูกสร้างขึ้นมาสุดลูกหูลูกตา และยังมีโรงเรียนนานาชาติหลายโรงด้วย ในเขตนี้มีชาวตะวันตกอาศัยอยู่มาก จึงมีร้านบูติกสำหรับชาวตะวันตกหรือภัตตาคารอาหารตะวันตกอยู่มาก วิลล่าส่วนใหญ่มีแม่บ้านชาวเวียดนามทำงานอยู่ ชาวโฮจิมินห์ที่มีฐานะก็นิยมอาศัยอยู่ในย่านนี้

เขต 7 พัฒนาโดยทุนจากไต้หวัน และเกาหลีใต้ เป็นย่านที่กลุ่มคนมีฐานะต้องการมาอาศัยอยู่

เขต 7 มักเรียกว่าโช่งฮันใต้ เพราะตั้งอยู่ทางทิศใต้ของเมือง ในย่านนี้มีเขตพหุมีฮัง ซึ่งพัฒนาโดยทุนไต้หวันร่วมกับรัฐบาลกลาง มีถนนที่กว้างขวางสวยงามทั้งขาเข้าและขาออก ที่พักอาศัยหรือคอนโดหรูถูกก่อสร้างขึ้นเป็นจำนวนมาก และเนื่องจากสร้างโดยกลุ่มทุนเกาหลีใต้ ทำให้คนเกาหลีใต้เข้ามาอยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก จนสังเกตเห็นป้ายภาษาเกาหลีอยู่ทุกที่ นอกจากไต้หวันและเกาหลีใต้แล้วยังมีคนญี่ปุ่นอาศัยอยู่มาก และมีโรงเรียนคนญี่ปุ่นด้วย และที่เป็นปรากฏการณ์ ณ ตอนนี้เป็น การย้ายเข้าของกลุ่มคนมีฐานะของเวียดนามเข้ามาอยู่ในแมนชั่นที่มีราคาหลายล้านเยน ผู้คนทั้งบ้าน 3 ชั้นหรือขายที่ดินหรือบ้านหรือร้านค้าที่อยู่ในเมืองแล้วย้ายมาอยู่อาศัยที่นั่นแทน ตอนนี้นักอาศัยอยู่ในเขต 7 ที่เป็นคนเวียดนามที่มีฐานะจะเพิ่มจำนวนสูงขึ้นเรื่อยๆ

คอนโด บ้านเดี่ยว

เรามาสำรวจเครื่องใช้ไฟฟ้ากับที่พิกอาศัยแต่ละแบบกัน

แมนชั่นและอพาร์ทเมนต์ตั้งอยู่ในตรอกซอยภายในตัวเมืองยังคงมีภาพความยากจนหลงเหลืออยู่ คนที่อาศัยอยู่อย่างหรูหราแวดล้อมไปด้วยพื้นที่ที่มีความทันสมัยตามกระแสยุคสมัยคือกลุ่มวัยรุ่นที่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ที่มีฐานะ ที่อยู่อาศัยประชาชนทั่วไปส่วนใหญ่ เริ่มตั้งแต่บ้านเดี่ยว ทางเข้าขนาดหน้ากว้าง 4 เมตร สามารถมองเห็นรั้วกันแบ่งสภาพความเป็นอยู่ความแตกต่างของชนชั้นกลางทั้งหมดได้ชัดเจน ขณะนี้เป็นยุคบูมของเครื่องใช้ไฟฟ้า ผู้คนที่ชื่นชอบใช้ เครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทใด เราลงมาสำรวจกัน

บ้านของคุณเหวียน อาศัยอยู่ในคอนโด

คุณจี ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
คุณเงิน ภรรยา

รายได้ครัวเรือนต่อเดือน

2,000 USD

โน้ตบุ๊ก
TOSHIBA ซื้อมี 2010
500 USD (ประมาณ 38,000 เยน)

เครื่องปั่น
Panasonic ซื้อมี 2010
100 USD (ประมาณ 7,700 เยน)

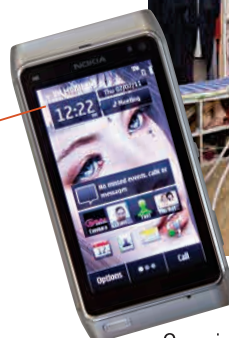
เตาไมโครเวฟ
LG ซื้อมี 2011
50 USD (ประมาณ 3,800 เยน)

ครอบครัวใหม่ที่เพิ่งแต่งงานกันเมื่อปี 2011 ห้องที่อาศัยอยู่เป็นห้องในบ้านพ่อแม่ของภรรยาซึ่งตอนนี้ประกอบอาชีพบริหารจัดการกิจการอสังหาริมทรัพย์ บ้านดูสะอาดเรียบร้อยสไตล์โมเดิร์นแวดล้อมไปด้วยสินค้าที่ซื้อมาจาก IKEA ที่สิ่งโปรดและของงก ในห้องครัวมีการออกแบบสไตล์ดั้งเดิม แต่แสดงถึงความมีฐานะ ใช้เตาแก๊ส ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ แต่อีกด้านหนึ่ง เสื้อผ้าในห้องแต่งตัวส่วนใหญ่มี ราคาประมาณ 10 USD ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าชื่นชอบแบรนด์ญี่ปุ่น เพราะวางใจได้มากที่สุด

มือถือสมาร์ตโฟน

NOKIA ซื้อมี 2010
500 USD (ประมาณ 38,000 เยน)

เครื่องใช้ไฟฟ้า

เครื่องปรับอากาศ

DAIKIN ซื้อมปี 2011
300 USD (ประมาณ 23,000 เยน)
* ห้องรับแขก 2 ตัว, ห้องนอน 1 ตัว

ทีวีจอแบน (40นิ้ว)

SONY ซื้อมปี 2009
1,500 USD (ประมาณ 115,000 เยน)

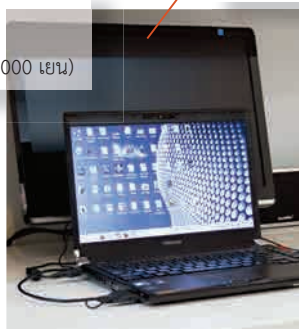
คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ

CPU LG ซื้อมปี 2007
1,000 USD (ประมาณ 77,000 เยน)

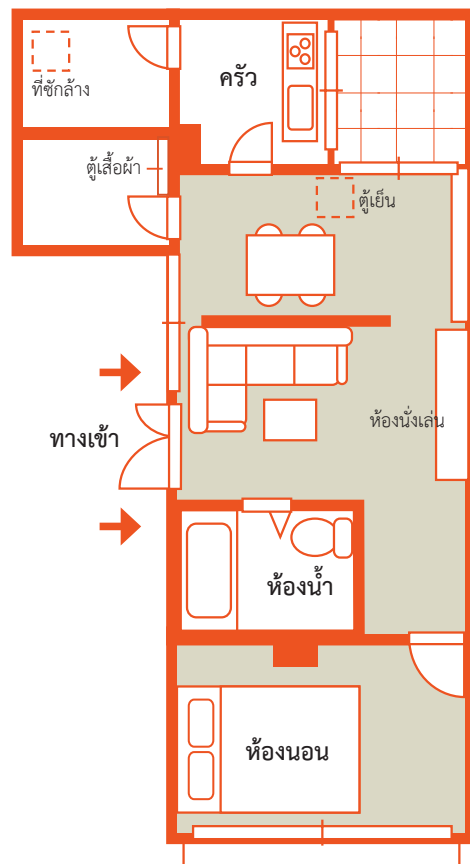

เครื่องพิมพ์

HP ซื้อมปี 2006
150 USD (ประมาณ 12,000 เยน)

แปลนห้อง 3 ชั้น/4 ชั้น ประมาณ 140 m²

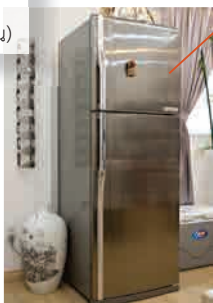
เครื่องพิมพ์

EPSON ซื้อมปี 2006
200 USD (ประมาณ 15,000 เยน)

ตู้เย็น

TOSHIBA ซื้อมปี 2011
500 USD (ประมาณ 38,000 เยน)

เครื่องอบผ้า

ARISTON (อิตาลี) ซื้อมปี 2007
300 USD (ประมาณ 23,000 เยน)

เครื่องซักผ้า

ELECTROLUX ซื้อมปี 2006
400 USD (ประมาณ 31,000 เยน)

เครื่องดูดฝุ่น

PANASONIC ซื้อมปี 2011
150 USD (ประมาณ 12,000 เยน)

Living

บ้านของคุณจึง อาศัยอยู่ในบ้านเดียว

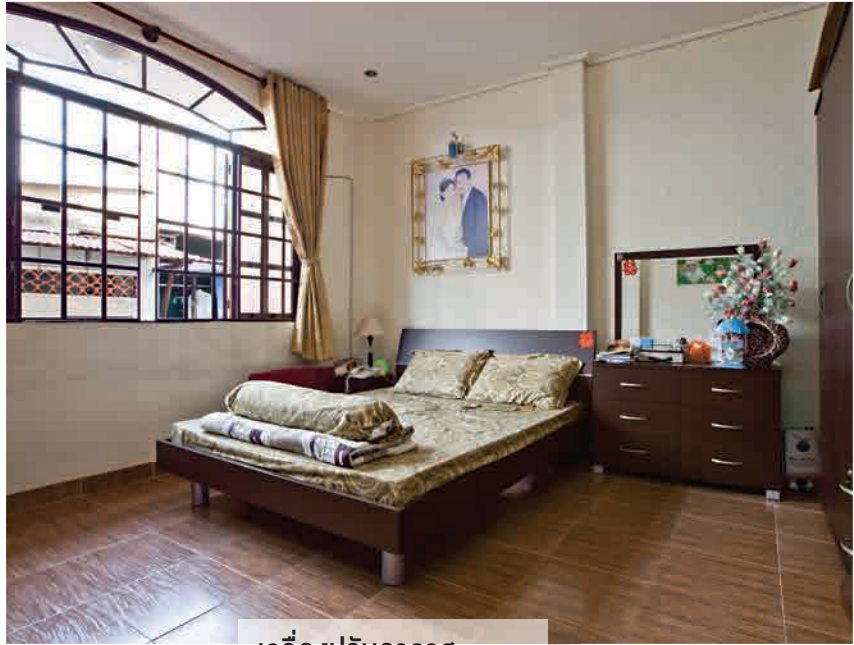
คุณคอย ช่างตัดเสื้อ
คุณไถว ภรรยา
คุณทั้ง แม่ของภรรยา

รายได้ครัวเรือนต่อเดือน

1,000 USD

คุณคอยสร้างบ้านอยู่ในท้ายซอย ทำอาชีพช่างตัดเสื้อด้วยกันกับภรรยา บริเวณรอบๆ ภายในห้องนอนจะประดับประดาด้วยภาพแต่งงาน แสดงให้เห็นถึงค่านิยมสัญญาของครอบครัวชาวเวียดนามที่ยึดมั่นในความซื่อสัตย์ต่อกัน ครอบครัวคุณคอยเล่าให้ฟังว่าพวกเขาเป็นเพียงครอบครัวชาวเวียดนามธรรมดาบ้านพักอาศัยเป็นแบบดั้งเดิมของเวียดนาม โดยประตูจะเปิดออกหันหน้าเข้าถนนอยู่ตรงทางเข้าบ้านเลยจากที่พัก ชั้นแรกมีประตูใหญ่หน้าบ้านแบบญี่ปุ่น ส่วนชั้นบนมีแท่นบูชาบรรพบุรุษ มีระเบียบชมพระอาทิตย์ตกดินในแบบเวียดนาม

เครื่องปรับอากาศ

MITSUBISHI ซื้อปี 2008
225 USD (ประมาณ 17,000 เยน)

เครื่องเล่น CD

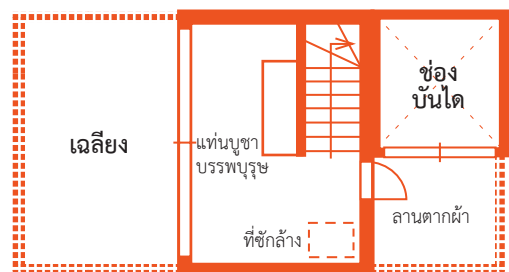
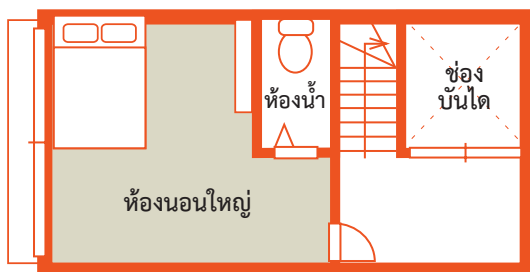
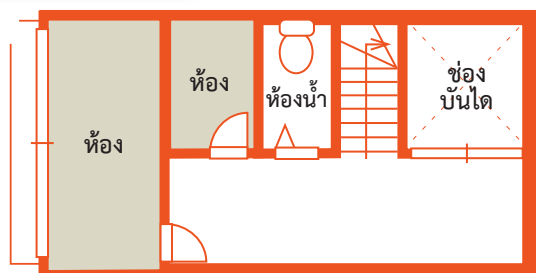
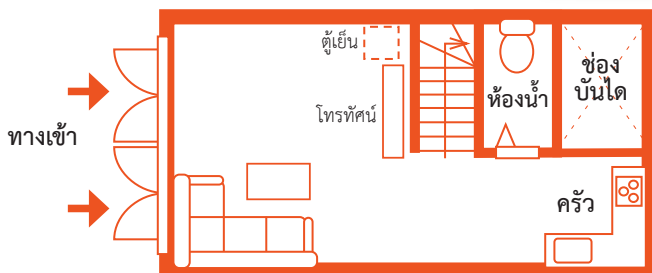
LG ซื้อปี 2010
175 USD
(ประมาณ 13,000 เยน)

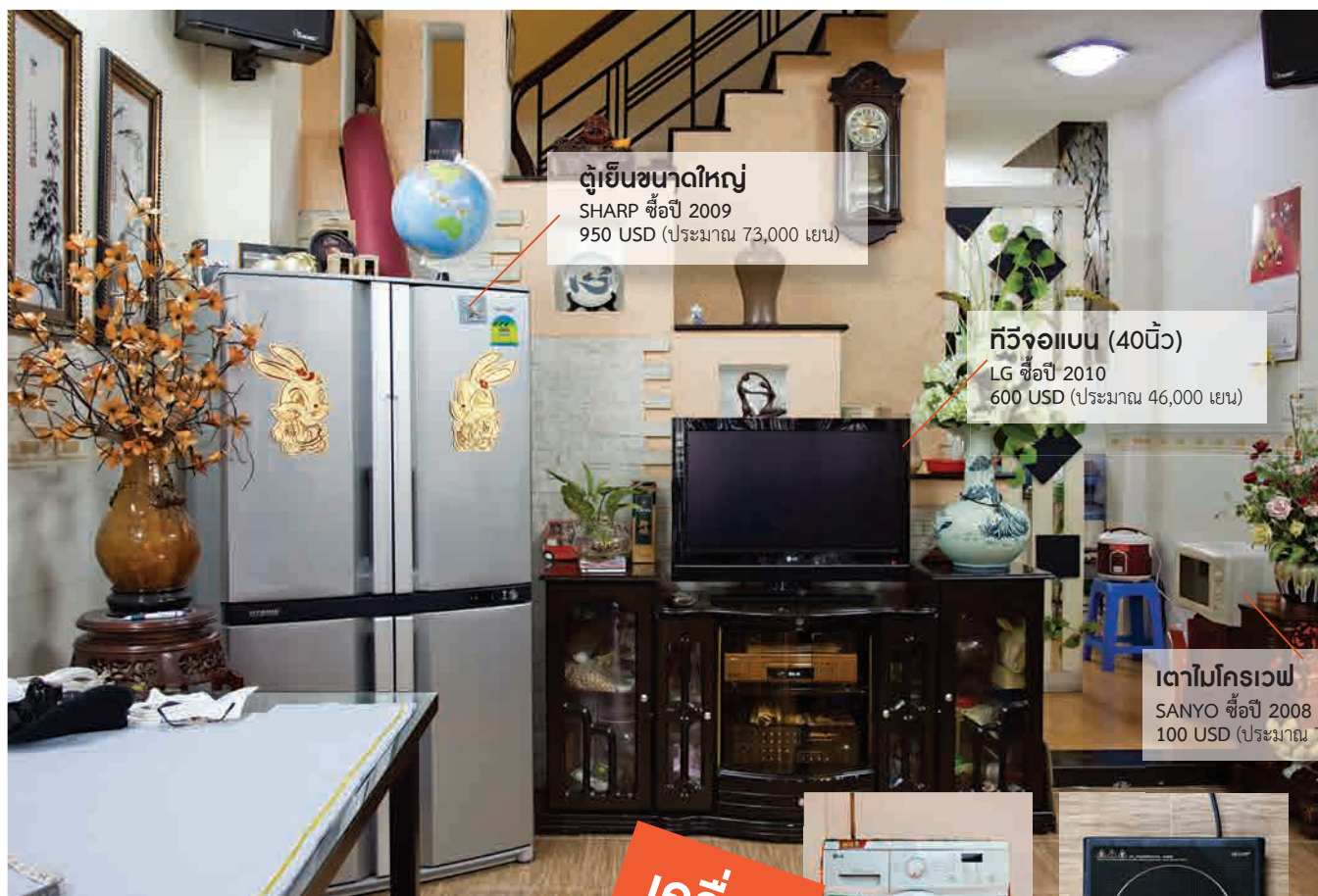
พัดลม

ASIA (เวียดนาม) ซื้อปี 2006
30 USD (ประมาณ 2,300 เยน)

แปลนห้อง 4 ชั้น ประมาณ 128 m²

ตู้เย็นขนาดใหญ่
SHARP ซื้อมีปี 2009
950 USD (ประมาณ 73,000 เยน)

ทีวีจอแบน (40นิ้ว)
LG ซื้อมีปี 2010
600 USD (ประมาณ 46,000 เยน)

เตาไมโครเวฟ
SANYO ซื้อมีปี 2008
100 USD (ประมาณ 7,700 เยน)

เครื่องใช้ไฟฟ้า

ร้านจำหน่ายเครื่องใช้ไฟฟ้าเปิดตัวขึ้น
อย่างต่อเนื่อง เป้าหมายของกลุ่มลูกค้าคือ
“เครื่องใช้ไฟฟ้าแบบประหยัดไฟฟ้าและพลังงาน”

เครื่องซักผ้า
LG ซื้อมีปี 2009
550 USD (ประมาณ 42,000 เยน)

เตาไฟฟ้า
MIDEA ซื้อมีปี 2008
175 USD (ประมาณ 13,000 เยน)

อัตราความนิยมเครื่องใช้ไฟฟ้าในเวียดนาม
นั้นมีค่าต่ำ จากข้อมูลสถิติในปี 2008
อัตราการแพร่กระจายเครื่องใช้ไฟฟ้าของ
เมืองโฮจิมินห์สำหรับตู้เย็นอยู่ที่ 79%
เครื่องซักผ้า 48% และเครื่องปรับอากาศ
20% ปัจจัยผลักดันอยู่ที่วัยหนุ่มสาวที่มี
กำลังการซื้อและการที่ผู้คนมีฐานะมากขึ้น
ทำให้สามารถคาดการณ์อัตราความนิยมที่
จะเพิ่มสูงขึ้นเป็นอย่างมากนับจากนี้ ใน
ตัวเมืองเองก็มีร้านจำหน่ายเครื่องใช้ไฟฟ้า
เปิดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เมื่อสังเกตบริเวณ
พื้นที่ที่จำหน่ายตู้เย็นสิ่งที่เห็นสะดุดตาคือ
เครื่องใช้ไฟฟ้าแบบประหยัดพลังงาน

จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่าง
รวดเร็วทำให้เวียดนามประสบปัญหาการ
ขาดแคลนพลังงาน ในนครโฮจิมินห์ หลังจาก
ที่กฎหมายส่งเสริมการประหยัดพลังงาน
มีผลบังคับใช้เมื่อเดือนมกราคมปี 2011 มีการ
จัดการแข่งขันประหยัดพลังงานในครอบครัว
และจำนวนครอบครัวที่สามารถประหยัดไฟ
ได้มากกว่า 10% เพิ่มขึ้นถึง 56,000 ครัวเรือน
เมื่อเทียบกับปีก่อนเมื่อผู้คนมีวิถีความเป็นอยู่
ดีขึ้นก็เริ่มมีความสนใจต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม
มากขึ้น 10 ปีที่แล้วคนชาวเวียดนามที่นิยมใช้
เครื่องใช้ไฟฟ้าแบรนด์ญี่ปุ่นเริ่มหันมาใช้
เครื่องใช้ไฟฟ้าประหยัดพลังงานกันในสัดส่วน
เพิ่มสูงขึ้น

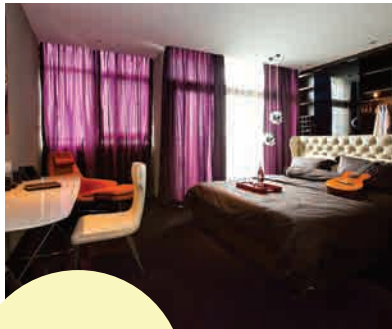
คอนโดมิเนียมราคาแพงถือครองโดยกลุ่มคนมีฐานะ และอพาร์ทเมนต์สำหรับคนที่มีรายได้น้อยผุดขึ้นเป็นดอกเห็ด

คอนโดแบบ high rise ในย่านตัวเมือง ส่วนใหญ่จะเป็นเซอร์วิสอพาร์ทเมนต์สำหรับชาวต่างชาติ ซึ่งถูกพัฒนาโดยกลุ่มทุนจากต่างประเทศ จากตรงนี้เองนักธุรกิจชาวเวียดนามเองเริ่มสนใจพัฒนาและก่อสร้างคอนโดสูงมากขึ้นแต่ในอีกด้านหนึ่งก็มีอพาร์ทเมนต์สำหรับผู้มีรายได้น้อย ซึ่งกำลังถูกก่อสร้างเป็นจำนวนมากในบริเวณชานเมืองเช่นกัน ผู้มีรายได้น้อยส่วนใหญ่นิยมซื้อหรือเช่าที่พักอาศัยอยู่ในเขตตึกสูงซึ่งราคาต่อตารางเมตรตกอยู่ที่ประมาณ 600 USD เราลองมาสำรวจสถานการณ์ด้านตลาดอสังหาริมทรัพย์ของเมืองโฮจิมินห์กัน

ห้องชุดหรู ตารางเมตรละ 2,000 USD สำหรับประชาชนทั่วไปราคาจะอยู่ที่ประมาณ 600 USD ต่อตารางเมตร

คอนโดหรูในเขต 1 ย่านใจกลางเมือง ราคาขายอยู่ที่ตารางเมตรละ 2,000 USD ทำให้ห้องแบบ 2 ห้องนอน ที่มีพื้นที่มากกว่า 100 ตารางเมตร มีราคาสูงกว่า 200,000 USD แต่ทว่าราคาอสังหาริมทรัพย์คนเวียดนามทั่วไปสามารถซื้อได้ด้วยเงินเดือนตลอดชีพ อยู่ที่ประมาณ 75,000 USD เท่านั้น ถึงกระนั้น เราก็คงเห็นว่าส่วนใหญ่เจ้าของห้องชุดทั้งหลายจะเป็นชาวเวียดนาม ความหรูหราของห้องตัวอย่างแทบจะไม่แตกต่างอะไรกับห้องตัวอย่างในประเทศที่พัฒนาแล้วเลย

ภายในเมืองก็มีการเร่งการก่อสร้างคอนโดสำหรับผู้มีรายได้น้อยโดยคณะกรรมการประชาชนนครโฮจิมินห์ซึ่งส่วนใหญ่สร้างเสร็จสมบูรณ์แล้ว โดยมีบริษัทเอกชนหลายรายเข้าร่วมลงทุนราคาแบ่งขายห้องชุดในเขตตึกสูงอยู่ที่ ประมาณ 600 USD ต่อตารางเมตร และหากเป็นบริเวณชานเมืองการปลูกบ้านเดี่ยวจะใช้พื้นที่ประมาณ 40,000 USD

คอนโดสำหรับผู้มีรายได้สูง

คอนโดสำหรับผู้มีรายได้น้อย

การมาถึงยุคของกระแสการตกแต่งห้อง

ห้องตัวอย่างสำหรับคอนโดหรูเฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าเลียนแบบจากบริษัทเฟอร์นิเจอร์ที่มีชื่อเสียงของยุโรปและอเมริกาในเมืองจะพบเห็นร้านขายของตกแต่งบ้านหรืออยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้เห็นถึงกระแสของการนิยมตกแต่งบ้าน และมีความชื่นชอบการตกแต่งแบบสมัยใหม่ตามแบบประเทศตะวันตกจนถึงขนาดที่ว่ามีผู้หญิงวัยรุ่นเดินทางไปถึงฮ่องกงหรือสิงคโปร์เพื่อซื้อสินค้าที่ IKEA โดยผู้คนรุ่นพ่อแม่ก็จะชอบเครื่องเรือนที่มีความทนทานและมีความเป็นเอกลักษณ์ของชาติแต่วัยรุ่นจะชอบความทันสมัย

มองผ่านถนน ลักษณะความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วไป รูปแบบแห่งความเป็นจริงของนครโฮจิมินห์

คำว่า Hem ในภาษาเวียดนาม แปลว่า ตรอก ซอกซอย จากข้างในซอยจะมองเห็นข้างในบ้าน

บนท้องถนนมีตรอกซอกซอยมากมาย ป้ายสีน้ำเงินที่ติดอยู่ตรงบริเวณทางเข้าถนนในซอย จะเป็นป้ายแสดงชื่อซอย เมื่อยึดแขนให้กว้างออกไปสุดแขนทั้งสองมือระยะทางนั้นคือความกว้างของซอย หากเราเดินสำรวจเข้าไปด้านในจะพบเห็นลักษณะวิถีชีวิตของผู้คนในซอยบ้านคนที่นี่จะไม่มีประตูหน้าบ้าน เมื่อเข้าในบ้านแล้วจะเจอห้องที่เด็ก ๆ จะทานข้าวเพียงลำพังที่ครัว พอหันหน้าไปอีกด้านก็จะเป็นห้องนอนของพ่อเด็ก ร้านเกมซึ่งกลายเป็นร้านขายขนมไปในตัวมีเครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งเรียงราย ในแต่ละวันก็จะเต็มไปด้วยลูกค้านั่งเล่นเกมเต็มร้าน ภายในนั้นก็มีย่านซึ่งมีโทรทัศน์จอแบนและตู้เย็นขนาดใหญ่ของบริษัทญี่ปุ่นตั้งอยู่ ยอดขายขนมที่อยู่ในร้านเกมอยู่ที่เดือนละ 200 USD ภายในตรอกซอกซอยมีผู้คนทั่วไปอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก

ทุกคนในครอบครัวออกไปทำงานนอกบ้านกันหมด ดังนั้น คนสูงอายุที่เหลืออยู่จะทำงานบ้านทั่วไป เช่น หุงข้าว ซักผ้า เป็นต้น

โรงเรียนในนครโฮจิมินห์ เป็นระบบเลือกเวลาเรียน มีทั้งเรียนรอบเช้าและรอบบ่าย เด็กที่เรียนใน รอบบ่าย จะเริ่มเตรียมเข้าเรียนในช่วงเที่ยง

ร้านอาหารตามสั่งจะปรุงอาหารตรงบริเวณทางเข้าบ้าน เตาแก๊สวางไว้ตรงถนนทางเข้า เจ้าของร้านส่งอาหารด้วยรถมอเตอร์ไซด์ ราคาข้าวกล่องมีกับข้าว 3 อย่าง ตกอยู่ที่ 1 USD

ในตรอกเล็กๆ มีร้านอินเทอร์เน็ตเปิดให้บริการ เด็กผู้ชายกำลังมีสมาธิจดจ่อกับเกมการต่อสู้หรือเกมฮีโร่ ค่าใช้บริการชั่วโมงละประมาณ 5,000 ด่ง หรือประมาณ 18 เยน

Living

ผูคนนิยมใช้บริการเรือข้ามฝาก สภาพในย่านชานเมืองซึ่งผูคนมากมาย อาศัยอยู่

ใจกลางเมืองนครโฮจิมินห์ประกอบไปด้วย เขต 1 - เขต 12 และเขตที่ติดกับเขตที่มีชื่อเป็นตัวเลข ได้แก่ เขตผู้หย่ง เขตเตินบิ่นห์ และเขตก่อเว็ป ซึ่งมีพื้นที่ติดกับจังหวัดอื่นสำหรับโฮจิมินห์ โดยทั่วไปแล้ว คำว่า ชานเมืองหรือปริมณฑลในเวียดนามจะหมายถึงเขตพื้นที่ที่อยู่นอกเหนือจากเขตพื้นที่ที่แสดงเขตด้วยเลข แต่ในเขต 7 หรือเขต 8 ซึ่งอยู่ติดกับจังหวัดอื่นๆ จะมีสภาพแวดล้อมเหมือนชานเมืองพื้นที่รอบจุดศูนย์กลางเมืองไปประมาณ 1 ชม. ด้วยรถมอเตอร์ไซด์ถือเป็นพื้นที่ที่คนส่วนใหญ่ใช้เวลาเดินทางมาทำงานซึ่งมีผู้ใช้แรงงานจำนวนมากอาศัยอยู่ แรงงานที่ทำงานในโรงงานจะมีเงินเดือนประมาณ 100 USD ดังนั้น จะนิยมเช่าบ้านที่มีค่าเช่าประมาณเดือนละ 15 USD

บ้านซึ่งอยู่ใกล้กับท่าเทียบเรือในเขต 8 มีโครงสร้างแบบเดียวกันตลอดเส้นทางเลียบบแม่น้ำ

เขต 7 มีการเลี้ยงแพะในพื้นที่บริเวณเขตหนองน้ำ

ด้านในสุดของร้าน พวกเด็กๆกำลังร้องคาราโอเกะกัน

บ้านพักอาศัยแบบเปิดโล่งเป็นลักษณะบ้านในเขตริออน

บ้านเรือนส่วนใหญ่ปลูกในลักษณะไม่สูง ซึ่งแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงกับเขตใจกลางเมือง

เส้นทางลัดในการเดินทางคือ สะพาน ปัจจุบันเนียนพาทนะที่ใช้ในการเดินทางของประชาชนทั่วไปคือ เรือข้ามฝาก

Introduction

Living

Life

Fashion

eating

Leisure

★
★
H
o
C
h
i
M
i
n
h

L
i
f
e

กลุ่มคนมีฐานะในเวียดนามมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ บนถนนสายหลักใจกลางเมืองนั้นเต็มไปด้วยร้านแบรนด์เนม ซุปpingเซ็นเตอร์ โรงแรม ซึ่งเป็นผลมาจากการไหลเข้ามาของการลงทุนจากต่างชาติ แต่ว่า ปัจจัยสำคัญที่ช่วยทำให้เกิดความเจริญเติบโตของประเทศนี้ คือ แรงงานในโรงงาน และประชาชนทั่วไป ซึ่งมากกว่าครึ่งหนึ่งจะเป็นคนหนุ่มสาว เราจึงได้สอบถามความรู้สึกในการใช้ชีวิตที่แท้จริงของวัยรุ่นหนุ่มสาวเหล่านั้น

นอกจากนั้น เรายังได้เข้าไปสำรวจบริเวณที่ประชาชนอาศัยกันอยู่อย่างหนาแน่นเพื่อศึกษาว่าพวกเขาเหล่านั้นมีสภาพชีวิตความเป็นอยู่อย่างไร จากพิธีแต่งงาน งานศพ และการศึกษา ซึ่งทำให้มองเห็นสภาพความเป็นอยู่ของชาวเมืองได้อย่างแท้จริง

การสอบถามหนุ่มสาวไซ่ง่อนผู้ชื่นชอบการช้อปปิ้ง เรื่องเงินเดือน และเรื่องอนาคตของพวกเขา

ผู้ที่มีอายุประมาณ 20 ปี ซึ่งอาศัยอยู่ในนครโฮจิมินห์จะมีฐานเงินเดือนอยู่ที่ประมาณ 100 USD วัยรุ่นหนุ่มสาวที่ทำงานในบริษัทข้ามชาติหรือบริษัทที่มีชื่อเสียงในเวียดนามจะมีรายได้สูงกว่านี้ถึงเท่าตัว ซึ่งพวกเขาเองได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของการขยายตัวของการบริโภคในเมือง เราได้ลองสอบถามพวกเขาในเรื่องเงินเดือน งานอดิเรก การแต่งงาน ชีวิตประจำวันของพวกเขา

เหวียน (23 ปี)

ทำงานเกี่ยวกับ IT
เกิดที่โฮจิมินห์
เงินเดือน: 400 USD
งานอดิเรก: อ่านหนังสือ ฟังดนตรีคลาสสิก
และรีอ็อค

ก๊วก (24 ปี)

ทำงานเกี่ยวกับ IT
เกิดที่ฟานเทียด
เงินเดือน: 400 USD
งานอดิเรก: ช้อปปิ้งและฟังดนตรี

เบียน (23 ปี)

วิศวกรระบบบริษัท IT
เกิดที่บิ่นห์เอียง
เงินเดือน: 500 USD
งานอดิเรก: แข่งรถมอเตอร์ไซด์

Q. ไซ่งบประมาณเท่าไรในการซื้อของ
แต่ละเดือนและในบรรดาของที่ซื้อ
มาทั้งหมดชิ้นไหนมีราคาแพงที่สุด

เหวียน ฉันมีงบอยู่
25 ดอลลาร์ต่อเดือน
สิ่งที่แพงที่สุดที่ซื้อมา
เป็นมือถือซัมซุงราคา
150 ดอลลาร์ใกล้จะ
ได้เวลาเปลี่ยนเครื่อง
ใหม่แล้ว ตั้งใจจะให้
แฟนซื้อให้ น่าจะเป็นไอโฟนรุ่นใหม่

ก๊วก ถ้าฉันจะซื้อของ จะใช้เงินร้อยละ 30
ของเงินเดือน น่าจะประมาณ 120 ดอลลาร์
ของแพงที่สุดที่เคยซื้อคือรถมอเตอร์ไซด์
แบรนด์ดีเดิวัน เมื่อสามปีก่อนราคา 2,000
ดอลลาร์ และสิ่งที่
เพิ่งซื้อมาไม่นานคือ
ไอแพด ราคา 700
ดอลลาร์ ส่วนใหญ่
จะเก็บเงินซื้อเอง

เบียน คงเป็นมอเตอร์ไซด์ที่แพงที่สุด ยี่ห้อ
ยามาฮาของญี่ปุ่น การซื้อของจะเน้นอะไหล่
รถมอเตอร์ไซด์ ใช้เงินประมาณร้อยละ 30
ของเงินเดือน

ทัม (21 ปี)

กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย สาขามนุษยศาสตร์และสังคม
เกิดที่โฮจิมินห์
ฝึกงานอยู่ที่สถานกงสุลต่างชาติ
รายได้จากการทำงานพิเศษเดือนละ 350 USD
งานอดิเรก: ช้อปปิ้ง และสร้างสรรค์กับเพื่อน

คินห์ (27 ปี)

ฝ่ายบุคคลบริษัทสิ่งทอของเกาหลี
เกิดที่โฮจิมินห์
เงินเดือน: 300 USD
งานอดิเรก: อ่านหนังสือ และกิจกรรม
อาสาสมัคร

ทัม ฉันยังเป็นนักศึกษาอยู่ มือถือพอซื้อให้
ตอนนี้ทำงานพิเศษอยู่ จึงใช้เงินประมาณ
50 ดอลลาร์ต่อเดือนเท่านั้นในการซื้อของ

คินห์ ฉันพักอยู่ชานเมือง จึงไม่ค่อยได้ซื้อ
ของเท่าไร แต่จะใช้เงินไปกับบะโหลกรถ
มอเตอร์ไซด์เวลาเข้าเมือง และรถมอเตอร์ไซด์
ที่ใช้อยู่ตอนนี้ น่าจะเป็นสิ่งที่แพงที่สุดที่เคย
ซื้อ ราคา 900 ดอลลาร์

เหวียน ของที่ขายตามห้าง หรือช้อปปิ้ง
เซ็นเตอร์จะมีราคาสูง ดังนั้น จะเข้าไปดูเฉยๆ
ถ้าจะซื้อจะหาซื้อจากแถวบ้าน บริเวณถนน
เลวันลี แหล่งแฟชั่นชานเมือง เสื้อผ้าหนึ่งชุด
ราคา 20 ดอลลาร์หรือต่ำกว่า

ก๊วก ฉันเป็นคนต่างจังหวัด พักอยู่กับญาติ
ของพ่อแม่ในเมือง ซึ่งมีค่าใช้จ่ายไม่มาก จึง
เก็บเงินได้ สามารถซื้อของที่อยากได้ สำหรับ
เด็กที่อาศัยอยู่ในเมืองโฮจิมินห์ และเป็นเด็ก
ที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ บางคนจะแสร้งอยู่กับ
เพื่อนหรือไม่บางคนก็จะอยู่กับญาติ ดังนั้น
จึงไม่ค่อยสิ้นเปลืองค่ากินอยู่ ทุกคนจึงชอบ
การช้อปปิ้ง

Q. ในเมืองโฮจิมินห์มีช้อปปิ้ง
เซ็นเตอร์มากมาย แต่ว่าส่วนใหญ่
ไปช้อปปิ้งที่ไหนครับ

Q มีแฟนหรือยังครับ คิดว่าจะแต่งงาน
■ อายุเท่าไรครับ

เบี่ยน ถ้าอายุ 25 ปีแล้ว ก็อยากจะแต่งงาน
กับแฟนที่คบกันอยู่ปัจจุบันนี้ครับ ก็มีคิด
วางแผนเรื่องอนาคตหลังจากนี้ 10 ปี ตั้งใจ
ไว้ว่าจะมีบ้านเดี่ยวราคาประมาณ 60,000
ดอลลาร์สักหลังหนึ่ง ครั้งหนึ่งจะใช้เงินตัวเอง
กับเงินแฟนที่เก็บมาด้วยกันซื้อ ส่วนอีกครึ่ง
หนึ่งคิดว่าจะยืมจากพ่อแม่ครับ

คินห์ ฉันทอยากแต่งงานตอนอายุ 30 ปี

ก๊ก ส่วนฉันทกำลังหาแฟนอยู่

Q งานเลี้ยงแต่งงานของชาวเวียดนาม
ได้ยินมาว่าจะเชิญตั้งแต่ญาติ เพื่อน
จนถึงคนที่เพิ่งรู้จักกัน ต้องเชิญแขก
ประมาณ 600 คน พวกคุณคิดเห็น
กันอย่างไรเกี่ยวกับวัฒนธรรมนี้

คินห์ งานเลี้ยงแต่งงาน เป็นพิธีแนะนำชีวิต
ให้รู้จักกับครอบครัวหรือเพื่อนฝูงของตัวเอง
ดังนั้น จึงจัดงานแบบเรียบง่ายก็ได้ แต่ว่า
บริเวณที่ฉันทอาศัยอยู่นั้น มีการจัดงานเลี้ยง
2 ครั้ง ทั้งฝั่งเจ้าบ่าวและฝั่งเจ้าสาว

ทัม ไม่อยากจัดงานอีกเกริก แต่ว่า อยากใส่
ชุดแต่งงานให้เพื่อนๆ ตั้งใจจะเชิญแขก
ประมาณ 300 คน และจะมีงานเลี้ยงต่อ
เพื่อทุกคนจะได้สนุกสนาน แต่ว่าหลังเสร็จจาก
งานแต่งงานแล้วก็อยากไปเที่ยวล้าฟ้าง
สองคนที่รีสอร์ทในเกาะนอกเมือง

ก๊ก ฉันทเองก็อยากเชิญเฉพาะคนที่อยากจะ
มาแสดงความยินดีเท่านั้น มีบุฟเฟ่ต์ในสวน
ของโรงแรม แยกก็ประมาณสัก 300 คนพอ
ส่วนฉันทนี่มนึกก็คิดว่าน่าจะเป็นที่สิงคโปร์

เหวียน ส่วนฉันทจัดพิธีในโบสถ์คาทอลิก เน้น
คุณภาพมากกว่าปริมาณ แยกน่าจะประมาณ
100 คน อยากสั่งตัดชุดแต่งงาน แต่ยังไม่
อยากจัดแบบเรียบง่าย

เบี่ยน ผมอยากเชิญแขกประมาณ 500 คน

Q คู่รักชาวเมืองโฮจิมินห์ คิดว่าการ
จัดทำอัลบั้มภาพถ่ายแต่งงานนั้นดูหรู
สำหรับพิธีแต่งงานนั้น คู่รักจะแยก
วันถ่ายภาพต่างหาก การถ่ายภาพ
บนท้องถนนซึ่งมีคนมุงดู เขินหรือ
อายไหมครับ คนเวียดนามชอบ
ถ่ายรูปกันใช่ไหมครับ

เหวียน เริ่มตั้งแต่เด็ก พ่อจะให้ตั้งทำถ่ายรูป
หน้ากล้อง คิดว่าอาจจะเคยชินไปแล้ว

เบี่ยน ถึงมีคนจ้องมอง ก็ไม่อายนะ เพราะ
ถ่ายภาพแต่งงานยังก็อยากทำ ครั้งหนึ่งใน
ชีวิต บางทีก็หันมาทางกล้องกะทันหัน
ตอนที่กำลังคุยกับเพื่อน แต่ไม่มีหลุดเฟรม
หรือถ้าพอเห็นกล้องก็ปล่อยตัวถ่ายรูปได้
อย่างธรรมชาติ ยึดหลังตรงเป๊ะ เพราะว่า
โดนถ่าย ยิ่งไงก็ต้องให้ดูดีเสมอ

ทัม อยากถ่ายรูปเก็บไว้ เพราะอยากเก็บรูป
ช่วงเวลาของตัวเองยังคงน่ารักและสวยเอาไว้
หากอัปโหลดเว็บ ก็ไม่รู้ว่าใครจะดูหรือเห็น
บ้าง ดังนั้น ถึงแม้จะเป็นรูปทั่วไปก็อยาก
โพสต์ทำให้สวยไว้ก่อน ถ้าจะส่งรูปมาให้ขอ
รูปสวยๆนะ

Q สุดท้ายนี้ ขอผมสำรวจกระเป๋างาน
■ ทุกคนได้ไหมครับ

คินห์ ฉันทมีแต่สมุดหมายกำหนดการ และ
โน้ตบุ๊กเท่านั้น

เหวียน มีสมาร์ตโฟน
ซัมซุง และข้าวโพด
แฉะซื้อจากแถวบ้าน
ระหว่างที่เดินทางไป
ที่นี้ ออร์อ่อนนะ

ก๊ก ปกติจะถือไอแพดเดินเล่นไปด้วย

ทัม เป็นนักศึกษาอยู่ ปกติจะพกพจนานุกรม
หรือสมุดโน้ต

เบี่ยน วันนีวันหยุด มีแค่
กระเป๋าตังค์เท่านั้น
ส่วนอย่างอื่นจะทิ้งไว้ใน
รถมอเตอร์ไซด์ อยากดู
ไหมครับ

หากอยากซื้อของแบบเหมา หรือซื้อสินค้าจำนวนมาก ต้องมาที่ย่านเจาะเลิ่น ไซน่าทาวน์

ห่างจากใจกลางเมืองไปทางทิศตะวันตกไปประมาณ 5 กิโลเมตร มีย่านคนเวียดนามเชื้อสายจีนอาศัยอยู่ซึ่งเรียกว่า ย่านเจาะเลิ่น คำว่า “เจาะเลิ่น” ในภาษาเวียดนาม หมายถึง ตลาดใหญ่และชื่อถนนที่ตั้งตามชื่อนี้ในย่านนี้จะเป็นร้านค้าหรือตลาดจำหน่ายสินค้าเฉพาะทาง คนที่อยู่ต่างจังหวัดหรือชานเมืองนิยมเดินทางมาซื้อสินค้ากันที่นี่ ไม่ว่าจะเอาไปทำธุรกิจต่อหรือเอาไว้ใช้ส่วนตัว ดังนั้นย่านเจาะเลิ่น จึงมีสินค้าครบทุกอย่าง แถมยังราคาถูกกว่าร้านค้าปลีกในเมืองเสียอีก

ตลาดบึงเตย

อยู่ไม่ไกลจากสถานีขนส่ง เจาะเลิ่นถือเป็นตลาดกลาง ที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ตาม ท้องถนนยังมีการจำหน่าย เสื้อผ้า ผ้าชนิดต่างๆ สินค้า ของขวัญ สินค้าเบ็ดเตล็ด และอาหาร ส่วนชั้นบนก็มี เสื้อผ้าและเครื่องสำอาง

วางขาย อย่างไรก็ตามที่นี่เหมาะสำหรับเจ้าของ กิจการซื้อสินค้าราคาส่ง สินค้าบางอย่างไม่เหมาะ ซื้อใช้ส่วนตัวเพราะขายเป็นเซตใช้งานยากมีจำหน่าย ตั้งแต่รองเท้าจนกระทั่งหมวก ที่นี่มีร้านค้ามากกว่า 2,000 ร้าน

ไม่ใช่เป็นแค่ตลาด แต่ยังมีร้าน ขายส่งตั้งเรียงรายอยู่ตามท้อง ถนน ขายแม้กระทั่งปากกา 1 ด้าม ในราคาปลีกเหมือนร้าน เครื่องเขียนในเมือง นอกจากนี้ ช้างในยังมีร้านค้าที่น่าสนใจอีก มากมาย ทั้งร้านค้าเฉพาะทาง เช่น ของชำร่วย การ์ดแต่งงาน

ย่านขายเครื่องเขียน

ถนนย่านเจาะเลิ่น

ตลาดกิมเบียน

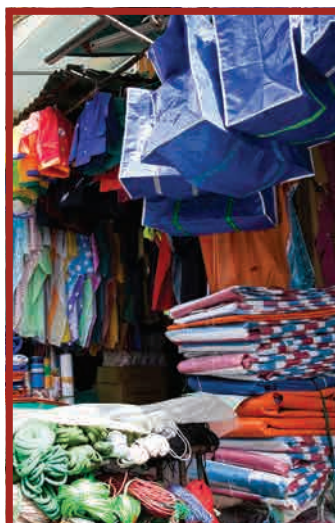
มีร้านจำหน่ายเครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์เครื่องมือสำหรับใช้ในงานอุตสาหกรรม เครื่องจักร และเป็นตลาดที่คุณสามารถหาสินค้าได้ครบครัน ยกเว้นอาหาร และที่นี่เป็นตลาดที่เน้นขายสี่สำหรับใช้ในอุตสาหกรรม สารเคมี และน้ำหอม สี่ที่ใช้ในอุตสาหกรรม ราคาอยู่ที่ไม่เกิน 1 USD ต่อ 100 กรัม

ย่านอะไหล่รถจักรยานยนต์

สำหรับวัยรุ่นส่วนใหญ่ สิ่งของที่มีค่าสูงที่สุดของพวกเขาคือรถมอเตอร์ไซด์ พวกเขาจึงทุ่มเทแรงกายแรงใจในการซื้อหาอะไหล่ให้รถที่ตัวเองรัก ถึงแม้จะต้องเดินทางมาจากต่างจังหวัดก็ยังมีมาซื้ออะไหล่รถจักรยานยนต์กันที่ตลาดนี้เพื่อนำไปซ่อมเองหรือนำไปให้ร้านซ่อมให้

ย่านสินค้าพลาสติกไวบิล

การซื้อขายข้าวสาร คนเวียดนามจะใช้ถุงพลาสติก คนขายของตามท้องถนนก็จะใส่สินค้าตัวเองในถุงพลาสติก และใส่ในตะกร้าพลาสติกเพื่อแบกหามจำหน่าย ถุงพลาสติกย่านนี้ จำหน่ายแบบราคาขายส่ง หน่วยละ 100 ถุง ส่วนกระเป๋าสีพลาสติกนั้นซื้อได้ตั้งแต่ 1 ใบ ซึ่งได้รับความนิยมมากในการซื้อเป็นของฝาก

ย่านขายผ้า

คนเวียดนามชอบสวมเสื้อผ้าที่พอดีกับรูปร่างตัวเอง ส่วนใหญ่จะสั่งตัด ดังนั้น จึงมีร้านตัดเย็บแทบทุกเมือง มีผ้าขายทุกตลาดที่มีมีผ้าให้เลือกหลากหลาย และราคาขอมเยา ราคาเมตรละ 3 USD เป็นต้นไป แถมนยังมีร้านตัดชุดสูทสุภาพบุรุษด้วย

ในตัวเมืองยังมีร้านค้าจำหน่ายสินค้าเฉพาะอย่างเต็มไปหมด

ไม่ใช่แค่นานเจอะเล่นเท่านั้น ในเขตใจกลางเมืองก็มีย่านต่างๆ เช่น ย่านขายเฟอร์นิเจอร์ ย่านขายตุ๊กตา ย่านจำหน่ายสิ่งหมักย่น ย่านคอมพิวเตอร์ ย่านเกมส์คอมพิวเตอร์ ย่านขายพวงหรีดงานศพ ย่านขายกระเบื้อง ย่านแฟชั่น ย่านเช่าชุดแต่งงาน ย่านขายผลิตภัณฑ์สแตนเลส เป็นต้น ซูเปอร์มาร์เก็ตและห้างสรรพสินค้าก็เพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ แต่สำหรับประชาชนทั่วไป มักนิยมหาของถูกตามตลาด หรือย่านขายของเฉพาะอย่าง และร้านเหล่านี้ก็นิยมแข่งกันลดราคากับร้านคู่แข่งในย่านเดียวกันด้วย

ย่านขายพวงหรีด

ตลาดเย็บซินท์

ย่านขายผลิตภัณฑ์สแตนเลส

ถนนชุดแต่งงาน

สำรวจเข้าไปในแหล่งที่มีประชาชนอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น การจับจ่ายซื้อของก็ซื้อในละแวกท้องถิ่น

เขต 4 ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ไม่ไกลจากใจกลางเมืองโฮจิมินห์ เพียงแค่ขึ้นทางด่วนแนวตะวันออกและตะวันตกและข้ามแม่น้ำเท่านั้น ย่านนี้เป็นพื้นที่ที่มีสีสัน ผู้คนใช้ชีวิตสบายๆ นานๆ ทีจะมีรถยนต์ผ่านมา แต่คนส่วนใหญ่ใช้รถมอเตอร์ไซค์ ย่านนี้เป็นถนนร้านค้าระยะทาง 1 กิโลเมตร ซึ่งมีร้านค้าขนาดเล็กตั้งเรียงรายอยู่เป็นจำนวนมาก เราได้สอบถามแต่ละร้าน เพื่อเรียนรู้สภาพความเป็นอยู่ของผู้คนที่นี่

ผู้คนในเมืองนิยมมาดื่มกิน และซื้อสินค้ากันที่นี่

ในเขต 4 พอช่วงบ่ายคล้อยเป็นต้นไป บนถนนด้านวันเบอ จะมีผู้คนมาใช้ชีวิตสบายๆ ผู้ชายที่เลิกงานแล้วก็จะเล่นไพ่บนกระจอก ผู้หญิงนิยมจับกลุ่มพูดคุยหัวเราะกันอย่างสนุกสนาน และมีรถมอเตอร์ไซค์ปิดเสียงดังวิ่งผ่าน

ร้านให้เช่าหนังสือการ์ตูน

ร้านนี้เป็นร้านเก่าแก่ มีหนังสือให้เช่ามากมาย และเน้นหนังสือการ์ตูนเป็นหลัก เป็นฉบับถูกลิขสิทธิ์ และมีมาจากต่างประเทศ ส่วนใหญ่จะเป็นหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น มีทั้งโดราเอมอน นารูโตะ ค่าบริการประมาณ 10 เยน

ร้านขายขนม

ร้านขายลูกอม ขนมขบเคี้ยว เช่น ข้าวเกรียบ ลูกอมเมนทอส ถึงแม้จะเป็นร้านขายแต่ขนมเป็นหลัก แต่บนตู้โชว์กลับมีของใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น บุหรี่ น้ำยาซักผ้า บะหมี่กึ่งสำเร็จรูปแบบถ้วย วางขายด้วย

ร้านถ่ายภาพ

เวียดนามเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับครอบครัวมาก การถ่ายรูปหมู่พร้อมกันทั้งครอบครัว เพื่อเป็นที่ระลึกจึงมีความสำคัญเช่นกัน และจะวางภาพนั้นไว้ที่ห้องรับแขก บริเวณตู้กระจกหน้าร้านก็มีภาพครอบครัวขนาดใหญ่อยู่

ร้านซ่อมพัดลม

ร้านรับซ่อมพัดลม ในร้านเครื่องใช้ไฟฟ้าขนาดใหญ่จะมีพื้นที่วางจำหน่ายเครื่องปรับอากาศกว่าพันที่วางจำหน่ายพัดลม แต่ทว่า สำหรับประชาชนทั่วไปเครื่องปรับอากาศมีราคาสูง จึงนิยมใช้พัดลมแทน หากพัดลมเสียก็มักจะส่งซ่อม

ร้านตัดเย็บเสื้อผ้า

ร้านตัดเย็บเสื้อผ้ามีอยู่ทุกเมือง ร้านเหล่านี้มีทั้งลูกค้าในและวงไกลเคียง ลูกค้าที่เดินทางมาจากต่างถิ่น และลูกค้าประจำ ราคาตัดชุดสูท (เสื้อคลุม และกางเกง) อยู่ที่ 50 USD ราคาแก้ความยาวกางเกง 1 USD

ร้านตัดผม

บนท้องถนนไม่ว่ามุมไหนก็มีร้านตัดผม โดยเฉพาะร้านนี้มีลูกค้า เข้าร้านคนแล้วคนเล่า มีลูกค้าประจำอยู่หน้าร้านที่จะมาทุก 2 อาทิตย์ต่อครั้ง ค่าตัดผมผู้ชายอยู่ที่ 2 USD

ร้านสตีกเกอร์

ร้านสตีกเกอร์สำหรับรถมอเตอร์ไซด์ การแปะสตีกเกอร์แต่งรถที่ตัวเองรักเป็นที่นิยม เช่นเดียวกับเลือกหาอะไหล่รถ สตีกเกอร์โลโก้ HONDA ได้รับความนิยมมาก

ร้านชุดแต่งงาน

ชาวเวียดนามปัจจุบันนี้ อายุโดยเฉลี่ยของประชากรอยู่ในช่วงอายุที่ แต่งงานได้ กระแสจัดงานแต่งงานจึงบูม แม้แต่ที่เมืองก็กำลังจัดโปรโมชัน ราคาเช่าชุดเจ้าสาว เจ้าสาว แต่งหน้า ถ่ายอัลบั้มแต่งงาน อยู่ที่ประมาณ 50 USD

ร้านข้าวสาร

ข้าวของเวียดนามเป็นข้าวที่มีลักษณะเรียวยาว เมล็ดยาว เวียดนามเป็นประเทศที่มีชื่อเสียงในการผลิตข้าวอันดับต้นๆ ของโลก คนเวียดนามทานข้าวด้วยตะเกียบพร้อมน้ำชาเช่นเดียวกับคนญี่ปุ่น ข้าวถูกจำหน่าย เป็นกิโลกรัมๆ ละ 60 เยน โดยประมาณ และมีจำหน่ายในซูเปอร์มาร์เก็ตและร้านค้าทั่วไป

การแต่งงานเน้นความสดใส และยิ่งในช่วงนี้กระแสการแต่งงานกำลังมาแรง ส่วนงานศพก็มีบรรยากาศเป็นกันเองด้วยชุดลำลอง

โบสถ์ไซ่ง่อนตั้งอยู่ใจกลางเมือง ที่นี้เป็นเหมือนกับนครแห่งการถ่ายภาพแต่งงาน แม้จะมีนักท่องเที่ยวดูอยู่ใกล้ๆ ก็ไม่เป็นไร มีการถ่ายภาพคู่บ่าวสาวแทบจะทุกวัน เพราะว่าการแต่งงานกำลังบูม ดังนั้น อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องจึงกำลังอยู่ช่วงขาขึ้น แต่ในอีกด้านสำหรับงานศพนั้น ก็มีการจัดงานท่ามกลางบรรยากาศคึกคัก ผู้เข้าร่วมพิธีจะสวมใส่ชุดสีขาว ชุดทั่วไป ขณะที่ภายในงานมีเสียงดนตรีเสียงดัง ญาติสนิทต่างพูดคุย หัวเราะกันตามปกติ

การจัดงานเลี้ยงรับรองนิยมจัดในภัตตาคาร แต่ปัจจุบันหันมาจัดงานเลี้ยงในโรงแรมเพิ่มมากขึ้น

งานเลี้ยงรับรองของชาวเวียดนามส่วนใหญ่ นิยมจัดเลี้ยงที่ภัตตาคารในเมือง แยกที่เชิญ มีประมาณ 600 คน ตั้งแต่ญาติสนิทจนถึงคนรู้จัก อาหารภายในงานจะเป็นบุฟเฟ่ต์ งานจะมีทั้งการร้องรำ เต้น และคาราโอเกะ

จากการเพิ่มจำนวนของคนมีฐานะ คู่บ่าวสาวนิยมจัดงานเลี้ยงรับรองในโรงแรมระดับ 3 ดาว เพิ่มขึ้น และในโรงแรมก็จัดงานเว็ดดิงแพร์อายุโดยเฉลี่ยของประชาชนทั่วไป อยู่ในวัยแต่งงาน ดังนั้นอุตสาหกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจึงผุดขึ้นเป็นดอกเห็ด เช่น ธุรกิจรับจัดงานแต่งงาน เซาซุดแต่งงาน แต่งหน้า เป็นต้น

สำหรับพิธีศพบรรยากาศภายในงานดูห่างไกลจากบรรยากาศโศกเศร้าจนอาจทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นงานเฉลิมฉลองแทนงานศพ วัยรุ่นหนุ่มสาวใส่ชุดงานศพสีขาว ซีมอเตอร์ไซด์ บางคนก็เล่นมือถือ ค่าพวงหรีดโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 50 USD

พิธีแต่งงาน

วันสำคัญและวันหยุดของเวียดนาม

1 มกราคม	วันปีใหม่
★ 1 มกราคม (ปีจันทรคติเก่า)	วันตรุษญวน หรือวันเต็ด
3 กุมภาพันธ์	วันสถาปนาพรรคคอมมิวนิสต์
14 กุมภาพันธ์	วันวาเลนไทน์
8 มีนาคม	วันสตรีสากล
★ 10 มีนาคม	วันบูชาบรรพชนที่ริยู่ห่ง
30 เมษายน	วันปลดแอกกรุงไซ่ง่อน
1 พฤษภาคม	วันแรงงานแห่งชาติ
7 พฤษภาคม	วันได้รับชัยชนะเหนือฝรั่งเศส
19 พฤษภาคม	วันเกิดท่านโฮจิมินห์
1 มิถุนายน	วันเด็กแห่งชาติ
27 กรกฎาคม	วันระลึกถึงผู้เสียชีวิตในสงคราม
19 สิงหาคม	วันแห่งการปฏิวัติเวียดนาม
2 กันยายน	วันชาติ
★ 15 สิงหาคม	วันสารทเวียดนาม
20 ตุลาคม	วันสตรีเวียดนาม
20 พฤศจิกายน	วันครูแห่งชาติ
22 ธันวาคม	วันกองทัพเวียดนาม
25 ธันวาคม	วันคริสต์มาส

พิธีศพ

มาสำรวจโรงเรียน
ในเมืองโฮจิมินห์กันเถอะ

ระบบการศึกษาแบบเลือกเวลาเรียน

ในตัวเมืองเราจะได้เห็นเด็กๆ เล่นตลอดทั้งวัน อาจเกิดความรู้สึกสงสัยว่าเด็กๆ ไม่ไปโรงเรียนกันหรือความจริงแล้ว คือ โรงเรียนในเมืองโฮจิมินห์ เป็นระบบการศึกษาที่สามารถเลือกเรียนได้ว่าจะเรียนแค่ช่วงเช้าเท่านั้น หรือเรียนช่วงบ่ายเท่านั้น หรือจะเรียนทั้งวัน เริ่มตั้งแต่ 7 โมงเช้าจนถึง 5 โมงเย็น และมีระบบหอพักสำหรับนักเรียนที่เรียนในเวลา กลางคืนหรือเด็กต่างจังหวัดด้วย อย่างไรก็ตาม สภาพการศึกษาในปัจจุบัน มีเด็กๆ จำนวนมาก ออกจากโรงเรียน หรือไม่ไปเรียนเพราะไม่สามารถจ่ายค่าเล่าเรียน เดือนละ 3 USD ต่อคนได้ สำหรับโรงเรียนประถมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน โรงเรียนในภาพประกอบนี้เป็นโรงเรียนประถมศึกษาที่สอบเข้ายาก (5 ปีการศึกษา) และโรงเรียนมัธยมต้น (4 ปีการศึกษา) เด็กเหล่านี้ ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวชนชั้นกลาง

เรียนพิเศษ

เสาร์อาทิตย์ก็เรียนพิเศษภาษาอังกฤษ กลางคืนก็เรียนพิเศษ ในนครโฮจิมินห์ การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับบุคคลทุกเพศทุกวัยหากพูดภาษาอังกฤษได้ จะช่วยให้เกิดความแตกต่างในเรื่องค่าจ้างและสถานที่ทำงาน ดังนั้นผู้ปกครองจำนวนมากเต็มใจที่ส่งลูกหลานของตัวเอง ให้ได้เรียนเสริมในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะที่สมาคมเวียดนาม-อเมริกาได้รับความนิยมอย่างมากและหลังหมดคาบเรียนแล้วจะได้เห็นภาพที่เด็กๆ รอคอยผู้ปกครองขับรถมอเตอร์ไซด์มารับจำนวนมากและตอนกลางคืนเด็กๆ ยังเรียนคณิตศาสตร์ต่อในโรงเรียนสอนพิเศษ

คุณภาพสูงและใช้งานได้อย่างวางใจ สินค้าแบรนด์ญี่ปุ่นได้รับความนิยมอย่างมาก

ตามอาคารต่างๆ เราจะได้พบเห็นป้ายโฆษณาโลโก้สินค้าบริษัทยักษ์ใหญ่ของญี่ปุ่น และตามถนนสายหลักจะมีร้านช้อปปิ้งของแบรนด์ญี่ปุ่น ร้านค้าจำหน่ายสินค้าแบรนด์ญี่ปุ่นมีพื้นที่จำหน่ายเครื่องใช้ไฟฟ้าที่มีขนาดใหญ่และกว้างมากกว่าแบรนด์จากประเทศอื่น ชาวญี่ปุ่นมีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาชาวเวียดนาม “ขยันขันแข็ง” “ตรงต่อเวลา” “ใจดี” “ทำงานเก่ง” และเช่นเดียวกันภาพลักษณ์ต่อสินค้าญี่ปุ่นที่มีความน่าเชื่อถือสูง “คุณภาพสูง” “ทนทาน” “บริการหลังการขายดี” จนถึงขนาดลูกค้าบางคนซื้อแต่เครื่องใช้ไฟฟ้าญี่ปุ่นเท่านั้น หรือบางคนมีรถมอเตอร์ไซด์ 7 คัน ทุกคันล้วนเป็นรถแบรนด์ญี่ปุ่น

ในประเทศเวียดนาม คำอีกคำที่หมายควมถึง มอเตอร์ไซด์คือ ฮอนด้า

วัยรุ่นหนุ่มสาวที่ชื่นชอบมอเตอร์ไซด์มาก มักมีคำพูดที่ฟังดูแปลกๆ เช่น ฮอนด้าของ ผมคือยามาฮา หรือ ตอนนั้นผมซื้อฮอนด้า ยี่ห้อยู่อะไร เป็นต้น คนเวียดนามนิยมใช้ คำว่าฮอนด้า แทนการพูดถึงมอเตอร์ไซด์ ป้ายที่จอดรถก็เช่นเดียวกัน จะเขียนว่าห้าม จอดฮอนด้า นับตั้งแต่ปี 1960 เป็นต้นมา มอเตอร์ไซด์เป็นที่นิยมมากขึ้นอย่างรวดเร็ว จะนั่งซ้อนท้าย 4 คนก็ได้ เป็นยานพาหนะ ที่มีความทนทานสามารถรับน้ำหนักได้มาก จุดเริ่มต้นความนิยมรถมอเตอร์ไซด์ คือการ เปิดตัวฮอนด้า ซูเปอร์เคิร์ฟ นับตั้งแต่นั้น ระดับชื่อเสียงของแบรนด์ฮอนด้าก็ติดอยู่ในใจคนเวียดนามตลอดมา และยอดจำหน่าย สูงถึงขนาดที่ยามาฮาหรือซูซูกิตามไม่ติด

และรุ่นที่ได้รับความนิยมในหมู่ผู้หญิงชาว เวียดนาม คือ ฮอนด้าลิคส์ เพราะมีที่วางเท้าสำหรับผู้ขี่ จึงเป็นรถมอเตอร์ไซด์ที่ขี่แล้วดูดีมีสไตล์มากที่สุดเมื่อใส่กระโปรง แต่ในทางกลับกัน ผู้ชายกลับหันมานิยม ยามาฮามากขึ้น เนื่องจากสมรรถนะของ รถยอดเยี่ยม และการออกแบบนั้นดึงดูด ความสนใจวัยรุ่นมากกว่า

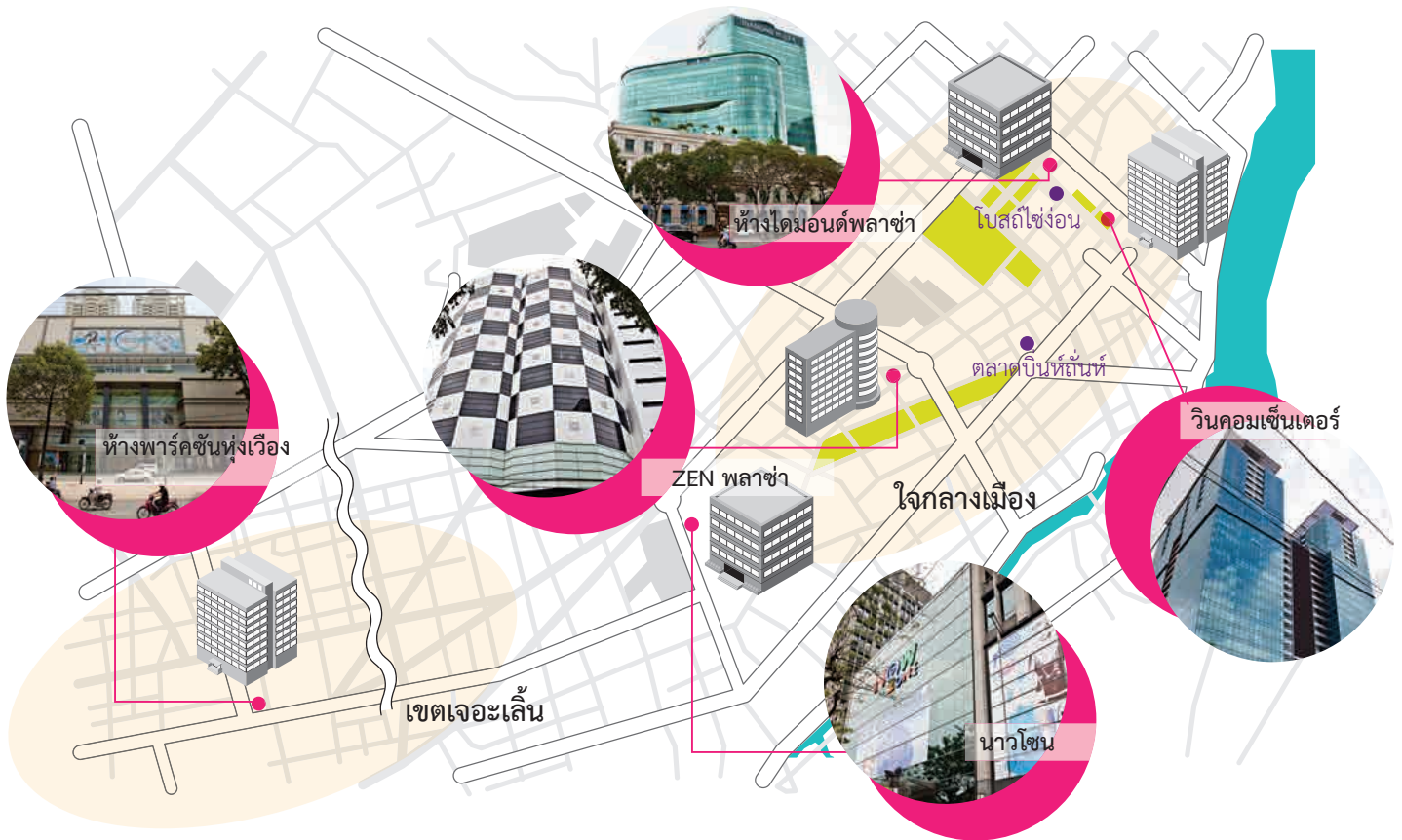
★
★
H
o
C
h
i
M
i
n
h

F
a
s
h
i
o
n Introduction Living Life Fashion Eating Leisure

ช้อปปิ้งเซ็นเตอร์ถือกำเนิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตามแหล่งต่างๆ ภายในตัวเมือง วิทยาลัยคนหนุ่มสาวของเวียดนาม ที่ชอบแต่งตัวตามแฟชั่นนิยมมาที่นี่กัน สินค้าที่วางเรียงรายภายในร้าน มีแต่สินค้าที่พวกเขาไม่มีกำลังพอที่จะซื้อ เมื่อลองสอบถามดูพวกเขาตอบว่าแค่มาดูเทรนด์ก็สนุกแล้ว บางคนตอบว่าคราวหน้าให้พ่อซื้อให้ อีกด้านหนึ่งย่านถนนแฟชั่นซึ่งอยู่ห่างออกไปจากใจกลางเมือง ทุกคืนจะมีร้านจำหน่ายของกิ๊ฟช้อป กางเกงยีนส์ และเสื้อผ้าแนวตะวันตกโดยมีวิทยาลัยหนุ่มสาวซื้อจรมอเตอร์ไซค์พากันมาซื้อของที่นี่ เรามาสำรวจกันว่าสถานการณ์แฟชั่นเวียดนามไปถึงไหนกันแล้ว

Fashion

เด็กวัยรุ่นเมืองไซ่ง่อน ผู้อ่อนไหวต่อกระแสแฟชั่น และชื่นชอบสิ่งใหม่ๆ ต้องมาเช็กเทรนด์แฟชั่นที่ช้อปปิ้งเซ็นเตอร์

วินคอมเซ็นเตอร์

เปิดให้บริการเมื่อเดือนเมษายน ปี 2010 ภายในประกอบไปด้วยสำนักงานให้เช่า แมนชั่น เป็นอาคารพาณิชย์ซึ่งก่อสร้างโดยกลุ่มทุนเวียดนาม ตั้งอยู่บริเวณสี่แยกในตัวเมืองระหว่างถนนด่งเซยซึ่งเป็นถนนสายหลักของการท่องเที่ยวกับถนนเลทันโตน ซึ่งคนญี่ปุ่นรู้จักเป็นอย่างดีในฐานะที่เป็นย่านที่มีคนญี่ปุ่นอาศัยอยู่มากมาย โชนช้อปปิ้งทั้งหมด 4 ชั้น นับจากแกรนด์ฟลอร์ลงมา 4 ชั้น ชั้นล่างสุดเปิดเป็นศูนย์อาหาร ห้างสรรพสินค้าแห่งนี้มีความเป็นแฟชั่นชั้นสูงมาก เช่น มีชื่อของอาร์มานี่ เวอร์ซาเซ่ แบรินดัดตั้งจากปารีส เป็นต้น ส่วนร้านแฟชั่นทั่วไปก็มี เช่น ร้าน GAP เป็นต้น

ห้างพาร์คชั้น หุ่งเวืองปลาซ่า

ห้างสรรพสินค้าที่ลงทุนโดยนักลงทุนมาเลเซีย เป็นห้างสรรพสินค้าแห่งแรกบนถนนด่งเซย ก่อสร้างเมื่อปี 2003 ตั้งอยู่เขตเจอะเลิ่นซึ่งเป็นแหล่งที่มีคนจีน คนไต้หวัน คนเวียดนามเชื้อสายจีนอาศัยอยู่มากมาย เปิดให้บริการเมื่อปี 2007 สัดส่วนลูกค้าจะเป็นคนเวียดนามเชื้อสายจีน 40% คนเวียดนามท้องถิ่น 60% นอกจากนี้บัตรพาร์คชั้นซึ่งมีคะแนนสะสม เมื่อซื้อของครบ 10,000 ด่ง (ประมาณ 36 เยน) จะได้รับ 1 คะแนน และได้รับความนิยมมาก

ห้างไดมอนด์ปลาซ่า

ห้างสรรพสินค้าทุนเกาหลีใต้ ชั้นแรกมีสินค้าแบรนด์ต่างประเทศ เช่น เฟอร์รารากาโม้ แบลลี แบรินต์เครื่องสำอางต่างประเทศ มีบรรยากาศเหมือนห้างสรรพสินค้าในญี่ปุ่น แผนกแฟชั่นจะอยู่ชั้นบน มีแบรนด์เสื้อผ้า GUESS ซึ่งได้รับความนิยมในหมู่วัยรุ่นเวียดนาม เครื่องสำอางเกาหลีก็เป็นที่ยอดนิยมในกลุ่มคนเวียดนาม นอกจากนี้ยังมีซูเปอร์มาร์เก็ต ลานโบว์ลิ่ง ฟาสต์ฟู้ด และเกมเซ็นเตอร์

นาโวซัน

บริหารโดยบริษัทสัญชาติไต้หวัน ในขณะที่ห้างสรรพสินค้าส่วนใหญ่มุ่งเน้นลูกค้าเป้าหมายที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป แต่ที่นี่จะเน้นกลุ่มลูกค้าวัยรุ่นช่วงอายุ 20 ปี ราคาทางเก็งก็ไม่ได้ถูกมากนัก ราวๆ 25 USD แบรินต์ที่มีจำหน่ายประมาณ 70% จะเป็นแบรนด์ต่างประเทศ และก็มีร้านที่นำสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาวางจำหน่ายด้วย ศูนย์อาหารจะอยู่ชั้นบนสุดซึ่งได้รับความนิยมมาก เพราะมีการออกแบบตกแต่งสวยงาม

ห้างเซนปลาซ่า

เป็นห้างสรรพสินค้าสัญชาติญี่ปุ่นที่ถือกำเนิดบนถนนสายแฟชั่นในเมืองนี้ เป็นห้างสรรพสินค้าแห่งแรกที่เปิดในเวียดนามเมื่อปี 1999 ต่อมาในปี 2003 มีการปรับปรุงครั้งใหญ่เป็นเซนปลาซ่าแฟชั่นมอลล์ มีบูติกซึ่งเปิดโอกาสให้นักออกแบบเวียดนามรุ่นใหม่ที่เกิดในยุคหลังสงครามได้แสดงผลงาน รวมถึงมีชั้นสำหรับนักออกแบบชาวเวียดนามโดยเฉพาะด้วย มีการจัดงานแฟชั่นโชว์ปีละ 2 ครั้ง ซึ่งสื่อท้องถิ่นก็ให้ความสนใจมาก

FASHION CHECK

PROFILE. 1

กระโปรงชุดตัวมีชายตายดอกทุกหลาฟ ซื้อจากกาเบเวียชชาย ราคา 35 USD เหน็บที่ขอบกระเป๋า: ถุงเท้าและถุงมือ

เจ๊บ อายุ 25 ปี
ช่วยกิจการร้านกาแฟที่บ้าน
เงินเดือน 300-600 USD

นาฬิกามีคนซื้อให้ที่
ไทมมอนต์พลาซ่า

รองเท้าแตะซื้อที่ร้านบูติก
เขต 3 ราคา 10 USD

วันนี้มาทานอาหารกลางวันที่
ศูนย์อาหารห้างวินคอมเซ็นเตอร์
ร้านเสื้อผ้าในห้างสรรพสินค้ามีราคาแพง
แต่ว่าจะซื้อในงบประมาณ 25 USD

PROFILE. 2

ทางซ้าย คือ ชูเอียน
อายุ 26 ปี ทำงานฝ่าย
บัญชีบริษัทเหล็ก
เงินเดือน 300 USD

ทางขวา คือ ทัม
อายุ 16 ปี เลือซื้อ
ยี่ห้อ NINOMAXX

สไตล์กางเกงขาสั้น กับเสื้อยืด
เป็นแฟชั่นของสาว ๆ

PROFILE. 3

แบรนด์เสื้อยืดยี่ห้อ NINOMAXX
เป็นยี่ห้อที่ได้รับความนิยม ราคา
อยู่ที่ประมาณ 10 USD

ทางขวาคือ ทัง อายุ
18 ปี ศึกษาวิชาการ
บริหารจัดการในมหาวิทยาลัย
ปกติจะซื้อเสื้อผ้าที่ถนนเลวี่น
งบประมาณ 10 USD ของ
ที่เคยซื้อราคาสูงสุด คือ
มอเตอร์ไซค์ยี่ห้อฮอนด้า
ราคา 1,000 USD

ทางซ้าย คือ จาง อายุ
19 ปี เจ้าของกิจการร้าน
สัตว์เลี้ยง ชอบห้างพาร์คซันมาก
จะซื้อสินค้าราคาอยู่ในช่วง 15-25
USD ของที่เคยซื้อราคาสูงสุด
คือ คอมพิวเตอร์ ราคา
1,000 USD

กำลังซื้อต่อเดือน ประมาณ 50 ดอลลาร์

PROFILE. 4

ทางซ้าย คือ ซอง อายุ
33 ปี ประกอบกิจการขาย
ขนมเค้ก รองเท้าซื้อที่สิงคโปร์
แบรนด์ที่ชอบ คือ CHARLES
& KEITH และ MANGO

ทางขวาคือ เว้ อายุ
29 ปี พนักงานร้านขายของ
กระเป๋ายี่ห้อ GUESS ซื้อตอน
ลดราคาเหลือ 50 USD ทั้งสอง
กำลังจะไปดูหนังกัน

แบรนด์ที่ชอบเป็น GUESS และ MANGO

ช่วยปึ่งที่ห้างเดอะมอลล์
วินคอมเซ็นเตอร์ ถนนศรีนครินทร์

ทางซ้าย คือ จิ่ง อายุ 19 ปี ดารา งานอดิเรก คือ ร้องเพลง และว่ายน้ำ 5-6 ครั้งต่อเดือน จะไปช้อปปิ้งที่ห้างวินคอมเซ็นเตอร์ ห้างเดอะมอลล์ทลาซ่า และถนน เหวียนจ่าย เสื้อตัวบนราคา 100 USD และกางเกง ราคา 25 USD

ทางขวา คือ ชวน อายุ 21 ปี นักศึกษา งานอดิเรก คือ ท่องเที่ยว และช้อปปิ้งเดือนละ 1 ครั้งโดยประมาณ เครื่องสำอางที่ชอบ เป็นของเกาหลีชื่อ ETUDE HOUSE น้ำหอมที่ใ้ส่วนนี้ซื้อที่นี้

ในรถมอเตอร์ไซด์จะมีบิกินี กระเป๋าตังค์ โทรศัพท์มือถือ น้ำหอม ตอนนี้นักำลังจะไปว่ายน้ำกับทั้งสองคน

ทางซ้าย คือ ลิน อายุ 19 ปี ทำงานบริษัททัวร์ ช้อปปิ้งที่ย่านไซ่ง่อนสแควร์ ชอบเดินบนถนน อนาคตอยากเป็นนักร้องแบบ

ทางขวา คือ หนี่ อายุ 20 ปี งานอดิเรก คือ ฟัง ดนตรีและช้อปปิ้ง ช้อปปิ้งที่ห้าง พาร์คเซ็น ฟันว่าอยากเล่นภาพยนตร์ หรือละครในอนาคต แปรนด์ที่ชอบคือ NINEWEST

นาฬิกาข้อมือ LONGINES พ่อแม่ซื้อให้ ส่วนเล็บทาครั้งละ อาทิตย์หรือสองอาทิตย์

ถ้าพูดถึงคนเวียดนามแล้ว จะนิยมสินค้าแบรนด์และชื่อของใหม่ คุณผู้หญิงว่า ซีโร: ประธานบริษัทเซพลาซ่ากล่าวไว้

สิ่งที่ทำให้นึกถึงหนุ่มสาวชาวเวียดนามในเมืองนี้ คือกำลังซื้อของพวกเขา แต่อย่างไรก็ตาม พวกเขาชื่นชอบสินค้าแบรนด์รวมถึงของใหม่ๆ ไม่ว่าจะเป็โทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ ที่เพิ่งวางจำหน่ายก็ซื้อเปลี่ยนกัน ส่วนเรื่องแฟชั่นก็ต้องการอะไรที่ใหม่อยู่เสมอ พนักงานออฟฟิศบริษัทต่างชาติหรือบริษัทใหญ่ที่มีชื่อเสียง ส่วนใหญ่จะใช้เงินในการซื้อของประมาณ 300 USD ต่อเดือน

เสื้อผ้าในห้างสรรพสินค้าราคาถูกที่สุดจะอยู่ที่ 30 USD คิดว่าคงซื้อไม่ไหวแน่ อย่างไรก็ตามก็ดี คนเวียดนามมักอยู่อาศัยกันเป็นครอบครัวใหญ่ จึงมีรายได้ต่อครัวเรือนรวมกันสูง นอกจากนั้นคนมีฐานะก็เพิ่มจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากรายได้จากการลงทุนที่นอกเหนือจากรายได้หลักวัยรุ่นหนุ่มสาวจะใช้เงินเดือนที่ได้มาซื้อของส่วนใหญ่จะช้อปปิ้งที่ย่านถนนเหวียนจ่าย ถนนเลวันสี่ และถนนฮายบา คนเวียดนามนิยมเสื้อผ้าแบรนด์ต่างชาติ และเชี่ยวชาญในการถักทอ เจ้าของร้านย่านถนนแฟชั่นจึงนิยมดูแบบจากนิตยสารหรือห้างสรรพสินค้าคิดว่าตัวไหนที่จะฮิตก็จะทำของเลียนแบบขึ้นมาทันทีอย่างรวดเร็วทำให้วัยรุ่นช้อปปิ้งมาเป็นเจ้าของได้อย่างรวดเร็วเช่นกัน

วัยรุ่นช่วงอายุ 10 ปี และ 20 ปี เพียงแค่ว่า เดินเล่นในห้าง หากจะซื้อก็จะซื้อตามร้านทั่วไปมากกว่า

ห้างสรรพสินค้าหรือแฟชั่นเซ็นเตอร์ในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ จะเต็มไปด้วยวัยรุ่นที่แต่งตัวตามแฟชั่น แต่ว่าเมื่อลองถามพวกเขาว่า ปกติซื้อเสื้อผ้าที่ไหนกันส่วนใหญ่จะตอบกลับมาว่า “ยังงี้ก็ไม่ซื้อในห้าง” ซึ่งผิดกับที่คิดเอาไว้ โดยปกติจะไปซื้อที่ย่านถนนแฟชั่นพอดกกลางคืนวัยรุ่นส่วนใหญ่จะซื้อมอเตอร์ไซค์เล่นกัน

ถนนแฟชั่นมีร้านค้ารถเข็นจำนวนมาก ห่างจากตัวเมืองประมาณ 5 กิโลเมตร

จากในตัวเมืองโฮจิมินห์ไปทางทิศตะวันตก ผ่านย่านเจาะเลี่ยน คือ ถนนเหวียนจาย ถนนสายนี้เป็นแหล่งรวมผู้คนที่ชอบแฟชั่นการแต่งตัว “ถ้าจะซื้อเสื้อผ้าต้องมาที่นี้เหวียนจาย” ความคึกคักของถนนสายนี้ พอเริ่มพลบค่ำจะมีร้านค้าหรือแผงลอยออกมาตั้งวางขายทั้งเสื้อยืด กางเกงยีนส์ สีน้าแฟชั่นชิ้นเล็กๆ ร้านค้าจะเปิดร้านกันจนเต็มถนนส่วนใหญ่ลูกค้าเดินทางมาด้วยรถมอเตอร์ไซค์ พอเจอร้านที่ถูกใจก็จะจอดและจะถอดหมวกกันน็อคออกและซื้อทิ้งที่ยังอยู่บนรถ และจ่ายเงินทั้งที่ยังขี่รถอยู่ ภาพบรรยากาศลักษณะนี้ ยังพบเห็นได้ทั่วไปตลอดถนนสายนี้ อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเหตุผลอะไร ที่นี้ไม่ได้มีเพียงสินค้าราคาถูกเท่านั้น เจ้าของร้านก็ยังมีผู้นำแฟชั่นอีกด้วย ซึ่งจะดูแบบที่ได้รับความนิยม แล้วก็มาตัดเย็บขายทันที ทำให้เด็กเมืองไซ่ง่อนผู้หลงใหลตามกระแสนิยม สามารถซื้อหาสิ่งของตัวเองต้องการได้

ในเวียดนามมีนิตยสารแฟชั่นต่างประเทศ เช่น นิตยสารแฟชั่นแอล คอสโมโพลีแทน และฮาร์เปอร์บารูซ่า วางจำหน่าย แถมยังมีหน้าแฟชั่นพื้นเมืองชาวเวียดนามด้วย สินค้าที่ลงในนิตยสารส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าราคาแพง แต่ว่าวัยรุ่นที่เมืองไซ่ง่อนก็จะนิยมซื้อสินค้าตามแบบในนิตยสาร

แฟชั่นการกำเล็บ เครื่องสำอาง ของเหล่าวัยรุ่น และกลุ่มไอโซ

ผู้คนมักกล่าวกันว่าคนเวียดนามสามารถใช้มือทำโน่นทำนี่อย่างคล่องแคล่ว ดังนั้น งานแต่งหน้าหรืองานแต่งเล็บ คนที่นี่จะใช้มือทำเป็นหลัก ผู้หญิงเวียดนามชอบแต่งหน้าทำผมให้ดูสวย และมักจะไปร้านทำเล็บสองอาทิตย์ครั้ง ไม่ว่าจะป็นทาเล็บหรือขัดเล็บราคาอยู่ที่ 5 USD แม้แต่ตามท้องถนนก็ยังมีร้านจำหน่ายยาทาเล็บให้เห็นอยู่ทั่วไป

ห้างสรรพสินค้าเต็มไปด้วยแบรนด์
เครื่องสำอางต่างประเทศ แต่วัยรุ่น
มักซื้อตามซูเปอร์มาร์เก็ตหรือตลาด

ชั้นแรกของห้างสรรพสินค้าจะมีเคาน์เตอร์เครื่องสำอางแบรนด์ต่างประเทศที่มีชื่อเสียงตั้งเรียงรายอยู่ บรรยากาศไม่แตกต่างไปจากประเทศที่เจริญแล้ว กลุ่มเป้าหมายของห้างสรรพสินค้า คือ คนชั้นกลางที่มีอายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไป ที่มีเงินเดือนมากกว่า 700 USD แต่ทว่าวัยรุ่นในช่วงนี้จะดูแลสินค้าทดลองในห้างสรรพสินค้าเท่านั้นแต่จะซื้อสินค้าเกี่ยวกับการทำเล็บหรือเครื่องสำอางจากตลาดหรือซูเปอร์มาร์เก็ตและทำเล็บเดือนละสองครั้งโดยจะทำที่ร้านทั่วไปแถวบ้านส่วนคนมีฐานะก็จะใช้เวลามากกว่าครึ่งวันไปกับการทำเล็บ ทำผมตัดผม และใช้เวลาอย่างไม่เร่งรีบในร้านชาลอน ค่าทำสีผมจะอยู่ที่ 50 USD ซึ่งแบรนด์ญี่ปุ่นจะได้รับความนิยมมากกว่าเพราะสีไม่ตก

**ผิวขาว คือจุดเด่นของ
ความสวย การป้องกันผิวจากแสงแดด
จึงมีความสำคัญ**

ในช่วงบ่ายที่มีอุณหภูมิร้อนมากกว่า 30 องศา ผู้คนส่วนใหญ่จะซบซิมอเตอร์ไซด์ สวมเสื้อหรือผ้าป้องกันแสงแดด ผู้ชายส่วนใหญ่จะนิยมเสื้อยืด กางเกงขาสั้น หรือเสื้อกล้าม ส่วนผู้หญิงที่ซิมอเตอร์ไซด์จะสวมหมวกกันน็อก เสื้อแขนยาว ถุงมือ และแว่นตา ปกคลุมร่างกายตลอดทั้งตัวอย่างมิดชิด ดูเหมือนว่าพวกเขาจะให้ความสำคัญกับการมีผิวขาวมากกว่าเหตุผลด้านสุขภาพ

学生

ชุดประจำชาติอ่าวหย่าย คนที่สวมใส่ คือ พนักงานธนาคาร พนักงานร้าน และครูเท่านั้น

“ชุดอ่าวหย่าย” ในภาษาเวียดนาม แปลว่า ชุดยาวหรือผ้าผืนยาว เป็นชุดประจำชาติของเวียดนาม การออกแบบที่เน้นให้พอดีเข้ากับช่วงแขน เป็นชุดที่ได้รับการออกแบบดัดแปลงในยุคสมัยอินโดจีน สีที่ใส่จะบ่งบอกถึงสถานะ เช่น สีน้ำเงิน ivoire สวมใส่ในชีวิตประจำวันทั่วไป สีขาวสำหรับผู้หญิงที่ยังไม่แต่งงาน ส่วนผู้หญิงที่แต่งงานแล้วจะสวมใส่สีม่วง

ชุดอ่าวหย่ายเป็นชุดที่ช่วยให้ผู้หญิงเวียดนามดูมีรูปร่างงดงาม

โรงแรมมาเจสติคเป็นโรงแรมคลาสสิกที่มีชื่อเสียงในยุคสมัยที่ปกครองโดยฝรั่งเศส โดยชุดอ่าวหย่ายของพนักงานโรงแรมจะตัดให้เข้ากับบรรยากาศของโรงแรม โรงเรียนมัธยมต้นที่มีชื่อเสียงก็ให้นักเรียนหญิงสวมใส่ชุดอ่าวหย่ายที่ตัดด้วยผ้าไหมสีขาวเป็นชุดนักเรียน แต่ว่าตอนนี้โรงเรียนส่วนใหญ่จะให้ใส่เฉพาะในวันพิเศษเท่านั้น เช่นวันที่ระลึกหรือทุกวันจันทร์ ร้านอาหารเวียดนามชั้นสูงหรือร้านขายของฝากพนักงานส่วนใหญ่จะสวมใส่ชุดอ่าวหย่ายเพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยว บนท้องถนนจะเห็นคนสวมใส่ชุดอ่าวหย่ายน้อยลงและตอนนี้ได้กลายเป็นชุดทำงานสำหรับเฉพาะพนักงานธนาคาร ครูในโรงเรียน หรือข้าราชการเท่านั้น เหตุผลคืออากาศร้อนและเมื่อใส่แล้วจะยับตัวยาก การสวมกางเกงจะทำให้เคลื่อนไหวสะดวก และมีน้ำหนักเบากว่า อย่างไรก็ตามนักศึกษาจะให้เกียรติและเคารพการสวมใส่ชุดประจำชาติเสมอ

ชุดเจ้าสาว

พนักงาน

งานแต่งงาน

พนักงานธนาคาร

ครู

พนักงานโรงแรม

ในวันตรุษญวน ชาวเวียดนามจะตัดและสวมชุดใหม่แบบตะวันตก

เหมือนกับชาวญี่ปุ่นที่นิยมสวมเสื้อผ้านิวในในวันปีใหม่ ในวันตรุษญวน คนเวียดนามจะตัดชุดใหม่แบบตะวันตกหรือชุดอ่าวหย่ายใหม่ โดยเฉพาะผู้หญิงชาวเวียดนาม จะชอบสวมเสื้อผ้านิวหรือขนาดพอดีตัว เช่นเดียวกันกับชุดอ่าวหย่ายซึ่งมักจะตัดชุดที่ร้านในเมืองและเลือกซื้อผ้าในตลาด

ชุดนี้ทุกคนจะสั่งพร้อมกันในเวลาเดียวกัน ดังนั้น ในตลาดขายผ้าจะมีลายผ้าสำหรับตัดชุดอ่าวหย่ายไว้ให้เลือกสรรมากมาย สามารถสั่งซื้อชุดได้ มีราคาตั้งแต่ 20 USD ขึ้นไป ซึ่งราคานี้รวมค่าตัดแล้ว

★ Ho Chi Minh
E
a
t
i
n
g

Introduction

Living

life

Fashion

Eating

Leisure

ประเทศเวียดนามเป็นประเทศที่ส่งออกข้าวเป็นอันดับต้นๆของโลก ดังนั้นข้าวจึงเป็นอาหารหลักของชาวเวียดนาม และด้วยภูมิประเทศที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่สำหรับปลูกพืชผักและพื้นที่ยาวตามแนวชายฝั่งทะเล ทำให้ชาวเวียดนามนิยมบริโภคอาหารทะเลและผัก โดยชาวเวียดนามนิยมใช้ตะเกียบในการทานข้าว ในตัวเมืองยังมีตลาดแบบดั้งเดิมอยู่ ขณะเดียวกันซูเปอร์มาร์เก็ตที่มีตู้เย็นแช่อาหารก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ร้านข้างทางตามท้องถนนที่ขายข้าวหรืออาหารประเภทเส้นก็เป็นอีกหนึ่งทางเลือกหลักในการกินของชาวเมือง แต่ในอีกด้านหนึ่งทุนต่างชาติได้เริ่มเข้ามาจากทุกทิศทาง มีการเปิดร้านอาหารแบบฟาสต์ฟู้ดส์อย่างมากมาย จะเห็นได้ว่าการพัฒนาเศรษฐกิจกำลังเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตการกินของชาวเวียดนามอย่างต่อเนื่อง แต่ว่าภาพบรรยากาศการทานอาหารเย็นพร้อมครอบครัวไม่ว่าจะยุคสมัยเปลี่ยนไปแค่ไหนก็ยังคงเหมือนเดิม

Eating

จากตลาดแบบดั้งเดิมที่มีสินค้าเบ็ดเตล็ด ปลาและเนื้อครบครัน ไปจนถึงซูเปอร์มาร์เก็ตมีระดับ ตลาดคือแหล่งอาหารของชาวเมือง

ชาวเมืองโฮจิมินห์นิยมไปซื้อของที่ไหนกัน ชาวโฮจิมินห์นิยมไปจับจ่ายกันที่ตลาดสดที่มีมาแต่ดั้งเดิม และก็ยังนิยมไปซื้อของในซูเปอร์มาร์เก็ตที่สามารถทราบราคาได้ทันทีแล้วพวกเขานิยมไปที่ไหนมากกว่ากันหากเปรียบเทียบกับตลาดสดซูเปอร์มาร์เก็ต มีการควบคุมดูแลคุณภาพสินค้าที่ดี ส่วนตลาดจะมีจุดเด่นตรงที่ เจ้าของร้านจะนำของสดใหม่เข้าร้านมาขายตลอดทุกเช้า

ตลาดเดินดินห์

"ตลาดเดินดินห์" เป็นตลาดที่มีชื่อเสียงและมักจะถูกแนะนำในหนังสือคู่มือท่องเที่ยว เมืองโฮจิมินห์เสมอ ตลาดนี้ตั้งอยู่ใจกลางเมืองโฮจิมินห์ ราคาที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยว และนอกจากนักท่องเที่ยวแล้วชาวเมืองโฮจิมินห์ก็นิยมชมชอบตลาดเดินดินห์แห่งนี้เช่นกัน ที่ตลาดนี้มีร้านจำหน่ายทั้งเสื้อผ้า ของแห้ง ของเบ็ดเตล็ด และยังมีร้านข้างนอกที่อยู่ติดกันตั้งเต็นท์ขายผัก เนื้อและปลา

บรรยากาศทั่วไปของที่นี่คือมีการตั้งวางจำหน่ายของสดนอกร้านโดยไม่มีตู้เย็นสำหรับชาวต่างชาติอาจเป็นภาพที่แปลกตา ซึ่งแต่เดิมนั้นบ้านของชาวเวียดนามมากกว่าครึ่งไม่มีตู้เย็นในชีวิตประจำวันจะซื้อวัตถุดิบอาหารเฉพาะส่วนที่จะทานในวันให้หมดวันต่อวัน ดังนั้น จึงไม่น่าประหลาดใจที่ร้านขายของสดจึงมีหรือไม่มีตู้เย็นก็ได้

สำหรับในตลาดจะสังเกตได้ว่าลูกค้าที่เดินในตลาดส่วนใหญ่จะเป็นคนสูงอายุที่มาเลือกซื้อสินค้าและมักพบเห็นการต่อรองราคาหน้าร้าน ซึ่งนี่ก็คือความสนุกใน

การซื้อของ เจ้าของร้านเดินเท้าขายผักผลไม้ เลาให้ฟังว่าผักของเขาเป็นผักสดใหม่ เขาซื้อของเข้าร้านทุกเช้า ผักได้มาจากสวนของคนที่ยังจำกัน ดังนั้นจึงไม่ต้องกังวลเรื่องสารเคมี ร้านนี้ขายได้วันละ 1 ล้าน ต่ง ประมาณ 3,600 เยน

Co.op Mart

ซูเปอร์มาร์เก็ต Co.op Mart เปิดตัวในเมืองโฮจิมินห์ ตั้งแต่เข้าสู่ยุค 90 เป็นต้นมา เป็นซูเปอร์มาร์เก็ตที่มีชื่อเสียงที่สุดในเมือง เปิดให้บริการในปี 1996 ที่มีสินค้าครบครัน วัตถุประสงค์อาหารที่คัดสรรมาเป็นอย่างดี และต้องผ่านการตรวจสอบ 2 ครั้ง ถึงจะสามารถวางจำหน่ายในร้านได้ ซึ่งแตกต่างกับตลาดทั่วไป รวมทั้งที่วัยรุ่นหนุ่มสาวสามารถซื้อสินค้าได้อย่างสบายใจเพราะมีราคาติดอยู่ ซูเปอร์มาร์เก็ตนี้จึงเป็นที่นิยมของคนทั่วไป

Lotte Mart

เขต 7 ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ใจกลางเมืองโฮจิมินห์ ก่อสร้างและพัฒนาโดยกลุ่มทุนจากไต้หวันและเกาหลี เป็นย่านที่มีคนต่างชาติเชื้อสายเอเชียอาศัยอยู่ชุกชิว ร้าน Lotte Mart สร้างโดยกลุ่มทุนเกาหลี เปิดให้บริการที่เขต 7 ที่นี้ เมื่อปี 2008 เป็นซูเปอร์มาร์เก็ตแบบชานเมืองซึ่งลูกค้าสามารถเดินทอดน่องเลือกซื้อของได้ จุดเด่นอยู่ที่ความกว้างของพื้นที่ขายที่รถเข็นขนาดใหญ่สามารถผ่านได้ ชั้นบนมีโรงหนัง ศูนย์อาหาร สินค้าแฟชั่น และลานจอดรถมอเตอร์ไซด์ขนาดใหญ่

Annam Gourmet Market

เปิดให้บริการครั้งแรกในปี 2002 เป็นร้านวัตถุดิบอาหารนำเข้าสำหรับคนอเมริกันที่อาศัยอยู่ที่นี้ ทั้งยังมีสินค้าประเภทไวน์ชั้นเลิศจากฝรั่งเศสและชาวฟิวของเจ้าของเป็นชาวฝรั่งเศส ชั้นบนจำหน่ายผักและผลไม้ ออร์แกนิกของเวียดนาม รวมถึงชีสนำเข้าจากฝรั่งเศส รวมถึงอาหารตะวันตกปรุงสำเร็จและแสมก็มีวางขาย เมื่อไม่นานมานี้คนมีฐานะของเวียดนามเองก็เริ่มหันมาใช้บริการ ซึ่งตอนนี้คิดเป็น 20% ของลูกค้าทั้งหมด ต่อจากนี้ก็มีแผนว่าจะเพิ่มสินค้าสำหรับชาวเวียดนามให้มากขึ้น

ฟาสต์ฟู้ดส์ ร้านอาหารเชนส์ กำลังขยายสาขาเข้ามาในเวียดนามอย่างต่อเนื่อง

เวียดนามเป็นประเทศที่มีประชากรมากกว่าครึ่งเป็นวัยหนุ่มสาวอายุไม่เกิน 25 ปี อุตสาหกรรมฟาสต์ฟู้ดเริ่มเข้ามาเมื่อหลายปีก่อน โดยมองกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งแสดงให้เห็นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ปัจจัยที่ดึงดูดกระแสฟาสต์ฟู้ดขึ้นมานั้นเริ่มจากการเข้ามาของ KFC ของอเมริกา และต่อมาเป็นที่ลือตเตอร์เรียของเกาหลี ซึ่งเป็นบริษัทยักษ์ใหญ่ของต่างชาติอย่างไรก็ตามผู้ประกอบการร้านอาหารเชนส์ท้องถิ่นก็กระโดดเข้าร่วมสงครามแย่งชิงส่วนแบ่งตลาดด้วย ร้าน Pho24 ซึ่งเป็นร้านอาหารเชนส์ที่มีชื่อเสียงของเวียดนาม หรือ ร้าน Com Tam Moc ร้านข้าวหักซึ่งถูกปากคนเวียดนามก็เร่งขยายสาขาเพื่อเข้าร่วมในสงครามการแข่งขันนี้ ด้วยความคิดที่ว่าหากปล่อยสถานการณ์เป็นแบบนี้ต่อไปวัยรุ่นจะโดนแฮมเบอร์เกอร์ช่วงชิงไปจากตรงนี้เอง ร้าน Bun Cha ซึ่งเป็นร้านอาหารประเภทเส้นที่ได้รับความนิยมในเวียดนามก็เริ่มขยายสาขามากขึ้น เวียดนามเป็นประเทศที่วัยรุ่นคนหนุ่มสาวมักจะรวมตัวกันตามร้านอาหารท้องถิ่นที่มีราคาถูกตามท้องถิ่น จากนั้นต่อไปสถานการณ์การแข่งขันระหว่างทุนต่างชาติและร้านอาหารเครือข่ายท้องถิ่นน่าจะรุนแรงมากยิ่งขึ้น

Pho24

มีสาขาภายในประเทศเวียดนาม 50 สาขา และยังมีร้านสาขาในฮ่องกง ฟิลิปปีนส์ อินโดนีเซีย และในเดือนกรกฎาคม 2011 ได้เปิดสาขาแรกที่ญี่ปุ่นที่โอซากะเยะกรุงโตเกียว โดยเซเวน แอนด์ โอ ฟู้ดซิสเต็มส์ เมื่อเทียบราคาร้านอาหารทั่วไปที่ไม่ปรับอากาศ ราคาของ Pho24 จะแพงกว่าประมาณ 2 เท่า ทั้งนี้ไม่ว่าสาขาไหนต่างก็สะอาดและติดตั้งเครื่องปรับอากาศ ร้านก็จะมีนักท่องเที่ยวยุโรปและวัยรุ่นหนุ่มสาวเข้ามาอุดหนุนอยู่อย่างไม่ขาดสาย

Com Tam Moc

สิ่งที่คนเวียดนามทางตอนใต้ชอบมากที่สุด คือ การทานข้าวสวย ร้าน Com Tam เป็นร้านข้าวหักจากการบดข้าว เนื่องจากเมล็ดข้าวมีขนาดเล็ก ข้าวหักจึงนิยมถูกนำไปอาหารประเภทโจ๊กหรือซูป ถือเป็นอาหารที่มีราคาถูกตามร้านข้างทาง นิยมขายคู่กับเผอ บรรยากาศภายในร้านนี้สะอาดและติดตั้งปรับอากาศ ราคาอาหารจะแพงกว่าร้านข้างทางทั่วไป 2 เท่า หรือ 45,000 ด่ง (ประมาณ 160 เยน)

Trung Nguyen Coffee

ร้านกาแฟขนาดใหญ่ที่สุดของเวียดนาม มีโรงงานกาแฟที่ใหญ่ที่สุดในประเทศอยู่ที่ บวนมาลาวด แหล่งผลิตซึ่งอยู่ใจกลางเวียดนาม

Highlands Coffee

แต่เดิมเป็นทุนของคนเวียดนามโพ้นทะเล ตอนนี้อยู่เปลี่ยนเป็นของกลุ่มทุนภายในประเทศ ราคา กาแฟโบราณ 25,000 ด่ง ประมาณ 90 เยน

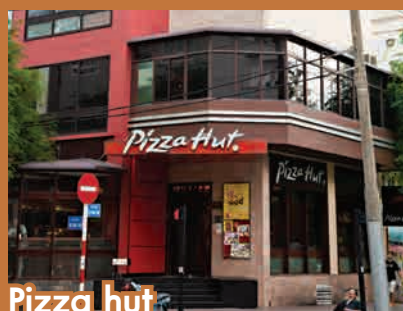
KFC

บริหารงานโดยบริษัท KFC เวียดนามจำกัด ชุดไก่ทอด 2 ชิ้น มันฝรั่งทอด เครื่องดื่ม ราคา 69,000 ด่ง ประมาณ 250 เยน

Lotteria

เป็นร้านแบรนด์สัญชาติเกาหลีที่เป็นที่นิยม ชุดแฮมเบอร์เกอร์ และเครื่องดื่มราคา 50,000 ด่ง ประมาณ 180 เยน

Pizza hut

ร้านพิซซ่ายักษ์ใหญ่ระดับโลก สัญชาติอเมริกันมีสาขาภายในเมือง 10 สาขา ราคาเซตสุดคุ้ม ประมาณ 39,000 ด่ง ประมาณ 140 เยน

The Coffee Bean

ร้านกาแฟจากสหรัฐอเมริกา เปิดตัวตามมอลล์ อาคารพาณิชย์ อเมริกาโน่ 45,000 ด่ง (ประมาณ 160 เยน) ราคาค่อนข้างแพง แต่ได้รับความนิยมในหมู่วัยรุ่น

Carl's Jr.

เป็นร้านแฮมเบอร์เกอร์ จากรัฐแคลิฟอร์เนีย แฮมเบอร์เกอร์ย่างไฟ ราคา 69,000 ด่ง หรือประมาณ 250 เยน มี 2 สาขาในเมือง

Tous les jours

ร้านเบเกอรี่สัญชาติเกาหลี ที่กำลังขยายสาขาภายในตัวเมือง มีขนมปังผักและขนมปังเดนิช เป็นต้น และมีมุมกาแฟด้วย

Subway

เปิดตัวในปี 2011 ในย่านแบ็คแพ็คเกอร์ในเมือง คลาสสิกแซนด์วิช 55,000 ด่ง (ประมาณ 200 เยน) มีลูกค้าต่างชาติมากมาย

Beardpapa

เป็นร้านขายซูคริม โดยมีสูตรจากญี่ปุ่น เปิดร้านอยู่ในเขตพุมิฮัง เขต 7 และอีกสาขาในใจกลางเมือง เขต 1

Jollibee

ร้านแฮมเบอร์เกอร์สัญชาติฟิลิปปินส์ มีรายการอาหารประเภทข้าวหรือสปาเก็ตตี้ แฮมเบอร์เกอร์ ราคา 47,000 ด่ง (ประมาณ 170 เยน)

Gloria Jean's Coffees

มีสำนักงานใหญ่ที่สหรัฐอเมริกา รัฐชิคาโก เป็นร้านกาแฟที่มีสาขาทั่วโลก 30 สาขา กาแฟราคา 45,000 ด่ง (ประมาณ 160 เยน)

“ปกติ ทานอะไรกันนะ” ชาวเยินละ มาสำรวจตู้เย็นของคนที่นี่กัน

ถ้าหลานชายมีภรรยา ก็จะเข้ามาอยู่ด้วยกัน ถ้าลูกสาวแต่งงานกับคนในท้องถิ่นก็จะมาอาศัยอยู่ด้วยกัน ญาติที่มาจากต่างจังหวัดก็จะมาพักด้วยกันที่บ้านเนื่องจากค่าเช่าบ้านในเมืองใหญ่เช่นโฮจิมินห์ค่อนข้างแพง บ้านเดี่ยวในเมืองโฮจิมินห์นี้จะมีครัวญาติมาอาศัยอยู่ด้วยกันเป็นจำนวนมาก แล้วอาหารเย็นของครอบครัวใหญ่แบบนี้เป็นอย่างไร มาลองเช็คตู้ข้างในตู้เย็นกัน

ครอบครัวเหวียน มีสมาชิกทั้งหมด 4 รุ่น จำนวน 12 คน

คุณยายคิมอาศัยอยู่กับคุณโต้วพี่สาวคนรอง และคุณรันพี่สาวคนโตในบ้านเดี่ยวซึ่งหันหน้าไปยังถนนที่มีผู้คนขวักไขว่ในเขต 8 บ้านข้างๆ เป็นบ้านของลูกชายคนโตและลูกชายคนรอง ซึ่งมีส่วนเชื่อมต่อกับบ้านคุณยาย ดังนั้นสมาชิกครอบครัวจึงชอบทานอาหารกันอย่างพร้อมหน้าที่บ้านคุณยายคิม ถึงกระนั้นสมาชิกในครอบครัวจะอยู่พร้อมหน้าพร้อมตากันครบทุกคนในวันสุดสัปดาห์ วันหยุด หรือวันที่สำคัญเท่านั้น โดยทั่วไป คุณยายจะดูแลเรื่องอาหารและทำอาหารให้ลูกหลานทานกัน วันนี้เป็นวันชาติของเวียดนามเป็นการพบหน้ากันครั้งใหญ่ของสมาชิกครอบครัวที่ไม่ได้เจอกันนาน คุณยายกำลังอยู่ในครัวกับพวกผู้หญิงทุกคนในครอบครัวทำงานข้างนอกกัน ในเวียดนามโดยปกติทั่วไป ทุกคนจะกลับบ้านคนละเวลากัน ดังนั้น การนั่งล้อมโต๊ะทานข้าวด้วยกันนั้นไม่ได้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นบ่อยๆ

ไม่ว่าครอบครัวไหนก็ตามจะมีที่ใส่ถังแก๊สขนาดนี้อยู่ใต้เตาแก๊ส

ทานอาหารกันพร้อมหน้าทุกคน ส่วนใหญ่
ลูกมือทำอาหารจะเป็นผู้หญิง อาหารจึงมีรสอร่อย

ถ้าเขี้ยวต้มรสชาติไม่หวาน
มากนักจึงไม่ต้องกังวลในเรื่อง
แคลอรี

หากฝนไม่ตกลงมา จะ
นั่งล้อมวงทานกันที่โต๊ะ
ข้างน้ันทนออกบ้าน

สาวๆ มาเป็นลูกมือช่วยปรุง แต่คนที่ปรุงรส
คนสุดท้ายคือคุณย่า ใช้มิโซะปรุงรสหวาน
อมเปรี้ยว

อาหารเย็นวันนี้

- ปลาเนื้อขาวราดซอสเต้าเจี้ยว
- ซุปหอย ใส่ถั่ว
- สลัดใส่มะเขือเทศ ไข่ต้มและผักสลัด
- ข้าวสวย
- ถั่วแดงแบบเวียดนามใส่วุ้นหาง
จระเข้และถั่วเขียว

**ลองดูในตู้เย็น
ของพวกเขากัน** **CHECK!**

ซื้อของทุกวันทีตลาดสด
ไม่ซื้อตุนเก็บไว้

ตู้เย็นที่บ้านของคุณย่าคือผู้ซึ่งทำอาหาร
ให้ครอบครัวใหญ่รับประทานทุกวัน ถ้า
วันไหนมีวัตถุดิบอาหารหลากหลาย ทุกคน
ในบ้านจะรู้สึกตื่นเต้นเพราะปกติในตู้เย็นจะมี
แต่น้ำแข็งเท่านั้น เนื่องจากชาวเวียดนาม
ใช้ชีวิตในสภาพที่ไม่มีตู้เย็นมาเป็นเวลานาน
จึงนิยมไปซื้อวัตถุดิบมาปรุงอาหารทุกวัน
ที่ตลาด และมีวัฒนธรรมในการใช้ให้หมด
ไปในวันนั้น

Eating

ครอบครัวคุณจิ้ง คุณย่าดูอาหารภายในครอบครัวใหญ่

ทินท์ ลูกชายคนโต (27 ปี)

จิ้น ภรรยา (55 ปี)

บักวินกับทวนวิน
หลานทั้งสอง (1 ปี)

โต้ว สามี่ (58 ปี)

คิน แฟนของลูกสาวคนที่สาม (32 ปี)

ตี๊ ลูกสาวคนรอง (32 ปี)

เถา ลูกสาวคนที่สาม (29 ปี)

บ้านตั้งอยู่ในเขตเดินบินห์ เป็นเขตที่มีสนามบินเดินเซ็นญืด ครอบครัวนี้เป็นครอบครัวใหญ่ของคุณโต้ว ซึ่งมีกิจการร้านซ่อมมอเตอร์ไซด์ บ้านมี 3 ชั้น เป็นตึกแถวความกว้าง 8 เมตร ทางเข้าหน้าบ้านติดถนนย่านการค้า สมาชิกครอบครัวประกอบไปด้วย สามี่ ภรรยา ลูกชาย 1 คน และลูกสาวอีก 3 คน ครอบครัวของลูกสาวคนที่ 3 ก็อาศัยอยู่ร่วมกัน คุณเถาซึ่งเป็นลูกสาวคนที่ 3 หลังจากคลอดลูกแล้วก็กลับเข้าไปทำงานในบริษัทไอที เด็กผู้ชายทั้งสอง คุณจิ้นซึ่งเป็นแม่บ้านจะคอยดูแลนอกจากคุณจิ้นแล้ว คนอื่นๆ ต่างก็ทำงานนอกบ้านกัน ดังนั้น งานบ้านทั่วไป และอาหารเย็นจะเป็นงานของคุณจิ้น รายการอาหารในวันนี้คือซูปะระยัดไส้ที่ทุกคนในบ้านชอบกันจะทำอาทิตย์ละ 2 ครั้ง วิธีทำคือเอาหมูยัดไส้เข้าไปข้างใน และนึ่งประมาณ 1 ชั่วโมง ในหม้อนึ่ง

ซูปะระยัดไส้หมูของเวียดนามรสชาติจะอร่อยกว่าของญี่ปุ่น หากต้มจนเปื่อยจะกลายเป็นซูปะที่อร่อย

เมื่อเข้าบ้านมาจะเจอห้องโถงใหญ่ ซึ่งเป็นทั้งห้องรับแขก ห้องอาหาร และห้องครัว อีกมุมหนึ่งจะมีมอเตอร์ไซด์จอดอยู่ 7 คัน สำหรับครอบครัว 7 คน

เมนูอาหารวันนี้

- ซุปเนื้อยัดไส้มะระ
- สลัดมะเขือเทศกับผักกรีกเก็ต
- หมูต้ม
- ผัดกุ้งกระเทียม
- ปลาคลุกเกลือและพริก
- ข้าวสวย
- ส้มและแก้วมังกร

การรับประทานอาหารเช้าของชาวเวียดนาม จะทานซุปรดกับข้าวสวย

ข้าวสวยจะทานทุกวัน หุงข้าวไว้สำหรับ 3 มื้อ ในตอนเย็นถ้าข้าวเหลือ จะเก็บไว้ทานในวันถัดไป

เมื่อมองจากถนนเข้ามาก็จะเห็นบรรยากาศการรับประทานอาหารเช้าภายในบ้านทุกหลัง

ลองดูในตู้เย็นของพวกเขากัน

พุดดิ้งคัสตาร์ดสำหรับเด็ก
โยเกิร์ตสำหรับทานทุกวัน

คุณปู่และย่าจะไปซูเปอร์มาร์เก็ต หรือตลาดทุกวันและจะไม่ซื้อผักตุนอาหารไว้ในตู้เย็น วันนี้ครอบครัวกลับบ้านกันดึก ดังนั้น จึงแช่ผลไม้ให้เย็น ไว้ทานหลังอาหาร มีปลาทอดเกลือ สลัด และข้าวสวย แต่ว่าสิ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับลูกชายทั้งสองคนคือน้ำผลไม้และพุดดิ้งคัสตาร์ดและโยเกิร์ต ปู่กับย่าซึ่งใช้เวลาอยู่กับหลานทั้งวันจึงชอบตามใจหลานมาก

Eating

บนท้องถนนในตัวเมืองคุณจะได้เห็นร้านขายเฟอริมทางในทุกมุมถนน ไม่ว่าจะเป็นคนใช้แรงงานหรือคนทำงานในออฟฟิศต่างก็ใช้บริการร้านอาหารริมทางไม่ว่าตอนกลางวันตอนกลางคืนหรือตอนเช้า แม้แต่เจ้าของกิจการร้านอาหารก็ยังทานอาหารในร้านข้างทางตอนอยู่ ร้านอาหารข้างทางอร่อยและถูกส่วนใหญ่เป็นอาหารท้องถิ่นรสชาติดี บนถนนกาลเมต์ใกล้กับสถานีขนส่งหน้าตลาดบินห์ถั่นที่มีร้านของครอบครัวคุณหวี ที่มีก๋วยจั๊บญวนเส้นนุ่ม ตอนกลางวันคนจะแน่นมาก คุณหวีปรุงอาหารได้คล่องแคล่ว คุณแต่ผู้เป็นภรรยา นั้นจะทำหน้าที่ในการม้วนเส้น ร้านของคุณหวีมียอดขายต่อวันประมาณ 150 USD

หนึ่งวันกับ
ร้านริมทาง

เมนู	
ก๋วยจั๊บญู	ราคา 30,000 ด่ง
ปอเปี๊ยะทอด	ราคา 30,000 ด่ง
ปอเปี๊ยะสด	ราคา 5,000 ด่ง
ปอเปี๊ยะสดกึ่ง	ราคา 5,000 ด่ง
เวลาเปิดร้าน 11.00-17.00	
หยุดวันอาทิตย์	

ซูชิ เก็มปุระ ชาบูชาบู สุกิยากิ

ร้านอาหารญี่ปุ่นที่เจ้าของเป็นชาวเวียดนามก็เปิดร้านกันออกมาเรื่อยๆ

จำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งของลูกค้าร้านอาหารญี่ปุ่นที่นี่จะเป็นชาวญี่ปุ่น แต่ว่าลูกค้าชาวเวียดนามก็เริ่มหันมาใช้บริการกันอย่างต่อเนื่อง และเริ่มสั่งอาหารญี่ปุ่นราคาแพงเช่นโทโรหรืออิคุระมากขึ้น แสดงให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นของความนิยมอาหารญี่ปุ่นของชาวเวียดนามทั่วไป เมื่อเร็ว ๆ นี้เอง ร้านอาหารญี่ปุ่นที่คนเวียดนามเป็นเจ้าของก็กำลังเปิดร้านกันอย่างต่อเนื่อง มีการตั้งชื่อร้านโดยใช้ภาษาญี่ปุ่น เช่น ซูโม โตเกียว เจแปน โยเซโศ คุชิ เป็นต้น ซึ่งก็จะพบว่าหลายร้านๆอาจจะไม่ใช่เป็นร้านญี่ปุ่นแท้ ทั้งเมนูอาหาร บรรยากาศหรือรสชาติอาหารที่ไม่ถูกปากคนญี่ปุ่นเท่าใดนัก แต่ว่าร้านกลับมีบรรยากาศคึกคักเพียงเพราะว่าบริหารงานโดยเจ้าของที่เน้นปรับรสชาติให้ถูกปากชาวเวียดนาม

ร้านอาหารญี่ปุ่นโดยบริษัทญี่ปุ่นที่โดดเด่นที่นี่

THE SUSHIBAR

ร้านซูชิแบบเซนโตริที่กำลังได้รับความนิยมในหมู่ชาวเวียดนามเพิ่มสูงขึ้น

เป็นร้านซูชิที่มีสาขาภายในตัวเมือง 5 สาขา คนที่เข้ามาทานซูชิที่นี่จะเป็นชาวเวียดนาม เป็นร้านที่กล่าวกันว่าได้รับความนิยมถึงขนาดมีหลักฐานภาพคนตั้งเวียดนามมารับประทานที่นี่ ราคาซูชิเซต 16 ชิ้น อยู่ที่ 14 USD รายการอาหารมีทั้งซูชิม้วนแบบดั้งเดิมหรือปอเปียะไล่ต่างๆ เป็นต้น ข้าวปรุงรสหยาบจับกินได้ง่าย และการใช้บริการส่งโดยสั่งผ่านเว็บไซต์ก็ได้รับความนิยมมาก

ร้าน เอะบิซุ

ร้านที่ประสบความสำเร็จ ทั้งรสชาติและบรรยากาศแบบญี่ปุ่น โดยไม่มีการปรับเปลี่ยนใดๆ

เป็นร้านเนื้อย่างเตาหิน และอุด้ง ซึ่งบริหารร่วมกันระหว่างร้านยากิโทริ “โทริบะคาโด” กับร้านอุด้ง “โนราเบะ” ร้านเปิดให้บริการเมื่อปี 2011 ภายในร้านมีบรรยากาศแบบอูซากะยะของญี่ปุ่น ทั้งรสชาติของยากิโทริและอุด้งก็อร่อย ลูกค้ามากกว่าครึ่งเป็นคนญี่ปุ่น ดังนั้น อาจทำให้เรลิมไปชั่วขณะว่าตอนนี้อยู่ที่เวียดนาม

L
e
i
s
u
r
e

- Introduction
- Living
- Life
- Fashion
- Eating
- Leisure

เมื่อเดินเลียบตามท้องถนนย่านการค้าภายในตัวเมืองโฮจิมินห์สิ่งที่สามารถพบเห็นบนสองข้างทางคือร้านเกมคอมพิวเตอร์ ลูกค้าส่วนใหญ่ของร้านมากกว่าครึ่งจะเป็นพวกเด็กๆ เพราะว่าระบบการศึกษาของเวียดนามจะมีทั้งเด็กนักเรียนที่เรียนเฉพาะภาคบ่ายเท่านั้น และเรียนเฉพาะภาคเช้าเท่านั้น ในร้านที่นั่นจะเต็มไปด้วยเด็กที่เข้ามาใช้บริการหลังเลิกเรียน และในบริเวณด้านข้างนั้นจะมีผู้ใหญ่ที่พอเลยเวลาบ่ายสามโมงเป็นต้นไปจะนั่งล้อมโต๊ะพลาสติก กลุ่มละ 3 - 4 คน เล่นเกมหรือเล่นไพ่จนกระทั่งจอกันอย่างขึงขัง แต่ในอีกด้านหนึ่ง ช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ของพนักงานออฟฟิศซึ่งทำงานในบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่จะใช้เวลาไปกับการหาร้านอาหารทานกลางวันหรือช้อปปิ้ง หากเป็นวันหยุดยาวมักจะออกเดินทางท่องเที่ยวโดยการนั่งรถบัสไปเที่ยวยังเมืองที่อยู่ใกล้กับทะเล

เด็กชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์ วัยรุ่นพุดคุยกันในสวนสาธารณะ วิถีการใช้เวลาว่างของชาวเมือง

ไม่ว่าจะเป็นหัวมุมไหนบนถนนย่านการค้าภายในตัวเมือง สิ่งที่จะได้พบเห็น คือ ร้านอินเทอร์เน็ต บ้านบางหลังไม่มีคอมพิวเตอร์ หรือ บางหลังก็ไม่ยอมให้เด็กๆ ใช้คอมพิวเตอร์ ถึงแม้จะมีคอมพิวเตอร์ก็ตาม ค่าบริการร้านอินเทอร์เน็ตอยู่ที่ชั่วโมงละประมาณ 18 เยน ส่วนเหล่าวัยรุ่นหนุ่มสาวจะมารวมตัวกันตั้งแต่เช้าที่สวนสาธารณะในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ นั่งจับเข่าพุดคุยกัน พร้อมทั้งดื่มน้ำชาไปด้วย ส่วนพวกผู้ใหญ่จะหยิบเอาโต๊ะพลาสติกออกมาตั้งบนถนนและเล่นไพ่นกกระจอกกัน

ในเกมเซนต์อร์จะพบเห็น เครื่องเกมมือสองจากญี่ปุ่น

ความสนใจของเด็กๆ หรือวัยรุ่นหนุ่มสาวไม่ว่าจะเป็นประเทศไหนก็ตาม ต่างให้ความสนใจเกมอินเทอร์เน็ตหรือเกมเซนต์อร์เหมือนกันที่โฮจิมินห์ภายในเกมเซนต์อร์จะเต็มไปด้วยเด็กๆ ไม่ว่าจะเป็เวลาไหน ซึ่งภายในศูนย์ยังมีเครื่องเล่นเกมมือสองบางเครื่องที่ยังแสดงผลด้วยภาษาญี่ปุ่น แต่ว่าพวกเด็กๆ ก็สามารถเล่นได้อย่างชำนาญ ภายในศูนย์นี้มีเครื่องลอกเลียนแบบเครื่องเล่นเกมที่ได้รับคความนิยมในญี่ปุ่น แสดงด้วยภาษาเวียดนามตั้งเรียงรายอยู่ด้วย ในร้านอินเทอร์เน็ตภายในตัวเมือง เด็กๆ ที่เลิกเรียนช่วงเช้าแล้ว พอถึงเวลาเที่ยงก็จะเข้ามาในร้านพร้อมกันที่เดียวความนิยมในเกมนั้นเปรียบเสมือนสงครามการช่วงชิงพื้นที่นั่งภายในร้าน เนื่องจากในร้านมีลูกค้าที่เป็นเด็กเยอะ จึงมีการจำหน่ายขนมขบเคี้ยวด้วย เราจะได้เห็นภาพของเด็กที่เล่นเกมพร้อมอีกมือถือขนมไปด้วย เวลาที่ใช้เล่นเกมของแต่ละคนนั้นประมาณ 2 ชั่วโมงโดยเฉลี่ย

วันหยุดของอังกับอัน พนักงานออฟฟิศบริษัทข้ามชาติ

พนักงานสาวออฟฟิศในบริษัทข้ามชาติ ถือเป็นกำลังซื้อหลักในเมืองโฮจิมินห์ เมื่อเทียบกับคนหนุ่มสาวทั่วไปในเวียดนามที่มีเงินเดือนเฉลี่ย 100 USD แล้วทำให้เราตระหนักถึงกำลังซื้อที่สูงยิ่งของบรรดาพนักงานสาวออฟฟิศเหล่านี้ ทั้งสองซื้อเสื้อผ้าราคาประมาณ 15 USD และรับประทานอาหารกลางวันมีมูลค่า 5 USD ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่คนมีฐานะทำกันทั่วไปในเมืองนี้

นัดเจอกันที่สวนสาธารณะ
การช้อปปิ้งจัดที่ห้างค้าปลีก
หรือที่ร้านกาแฟ กำลังได้กับความหวัง
ในเสื้อคนหนุ่มสาว

อัน อายุ 25 ปี
ทำงานด้านการตลาด
บ้านเกิด เมืองลัมต่ง ทางตอนกลาง
เงินเดือน 500 USD
งานอดิเรก ช้อปปิ้ง เดินทาง อ่านหนังสือ

9:10am

อัง อายุ 30 ปี
ผู้จัดการขายด้านอสังหาริมทรัพย์
บ้านเกิด เมืองโฮฟอง ทางตอนเหนือของประเทศ
เงินเดือน 1,000 USD
งานอดิเรก ช้อปปิ้ง เดินรำ ดูหนัง

ในช่วงเที่ยงวันหยุด
ทุกคนจะมารวมตัวกันที่สวนสาธารณะ

10:55am

หากเป็นเสื้อผ้าต้องที่นี้ NINOMAXX
ได้กับความหวังมากกว่าในห้างอื่น

00:00pm

สิ่งที่ชื่นชอบมาก คือ
การถ่ายภาพ ดังนั้น
เผื่อเจอเพื่อนจึงมักจะ
แต่งตัวให้ดูดีอยู่เสมอ

การรับประทานอาหารกลางวัน จะเลือก
รับประทานอาหารในวันที่มีบรรยากาศดี

นางจะเลือกซื้อเสื้อผ้าที่ตึกบูติกเก๋ๆ
ของแบรนด์ไฮไปที่ห้างถนนเจริญสี

"ยัง เป็นถนนสีลม ปกติจะ
ซื้อสินค้าที่วินคอม ส่วนฉัน
จะซื้อสินค้าลดราคาในร้านที่
ทั่วไป" (ฮั่นกล่าว)

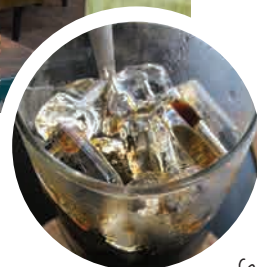
หลังจากช้อปปิ้งแล้ว ไปคุยต่อกันอีกที่ร้านคาเฟ่

2:15 PM

3:30 PM

5:25 PM

ช่วงสุดท้าย จึงจูงมือไปต่อที่ร้านคาราโอเกะ
ไปร้านประจำที่สี่เพื่อนๆรออยู่กันเยอะ

ร้านคาราโอเกะที่นี่
ห้องละ 3 ดอลลาร์ต่อชั่วโมง
วันนี้มีคณมาเยอะจึงถือว่าคุ้ม

"อยู่ร้านคาราโอเกะกัน
ต่อจนถึงอีก อ้อ! เกือบสิบ
ฝรั่งมีประชุมผู้จัดการตั้ง
แต่เช้า" (ฮั่นกล่าว)

วันหยุดสุดสัปดาห์ เดินทางท่องเที่ยวด้วยรถบัส ค่าโดยสารราคา 5 USD ค่าโรงแรม 15 USD

จุดหมายปลายทางคือเมืองชายทะเล
ที่เชื่อมต่อกับตอนกลางของประเทศ
หรือบริเวณสามเหลี่ยมแม่น้ำโขง

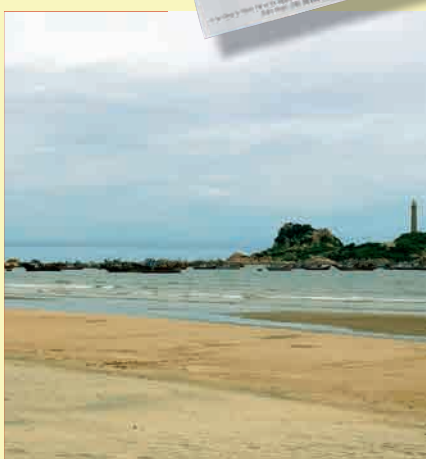
หากเดินทางจากโฮจิมินห์ไปประมาณ 100 กิโลเมตร จะมีเมืองริมทะเลซึ่งเชื่อมต่อกับ
ตอนกลางหรือเมืองในบริเวณริมแม่น้ำโขง
ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เขียวชอุ่ม ดังนั้น จึงมีผู้คนมา
ใช้เวลาพักผ่อนในวันหยุดบริเวณชานเมือง
เพิ่มจำนวนมากขึ้น เพื่อหนีความวุ่นวายหรือ
ความแออัดในตัวเมือง คนหนุ่มสาวนิยมจะ
เดินทางด้วยรถจักรยานยนต์ แต่ว่าบางคนก็
เลือกใช้บริการรถโดยสาร หากเดินทางโดย
เครื่องบินไปยังเมืองในตอนกลางของประเทศ
ราคาตั๋วไป-กลับอยู่ที่ 150 USD หรือหากเลือก
เดินทางโดยรถบัส ไป-กลับ ราคาจะอยู่ที่ 15
USD สถานีขนส่งเมื่องตั้ง ซึ่งอยู่ในเขตบินที่ถ้ำ
ในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์จะเต็มไปด้วยผู้ที่จะ
เดินทางกลับต่างจังหวัด พ่อค้าแม่ค้าเดินกัน
ขวักไขว่ วัยรุ่นหนุ่มสาวแบกเป้เดินทางมาขึ้นรถ
กันอย่างไม่ขาดสาย คนแล้วคนเล่า จากข้อมูล
ของร้านตัวแทนจำหน่ายตั๋วเดินทางแห่งหนึ่ง
โปรโมชันลูกค้าที่มาเป็นครอบครัว เมืองดาลัด
ทางที่ราบสูงตอนกลาง 4 คืน
2 ท่าน ราคาอยู่ที่ 100 USD
(รวมค่ารถบัส) ซึ่งได้รับความนิยม
มากในกลุ่มลูกค้าชั้น
กลาง

Du lịch AN TUONG VIET
* Bán tour vé lẻ
* Nhận thiết kế và
tổ chức tour gia đình,
tour tập thể
* Khởi hành mỗi ngày
* Hà Nội - Hồ Long (4n) 2+2 5.415.000đ
* Đà Lạt (4n) 1+2 2.250.000đ
* Nha Trang (4n) 1+2 2.850.000đ
* Phú Quốc (2n) 975.000đ
* Châu Đốc - Hà Tiên - Cần Thơ (4n) 2+2 2.750.000đ

คนมีฐานะนิยม เดินทางไปพักผ่อน ที่รีสอร์ทหรู ด้วยรถยนต์ราคาแพง

รีสอร์ทหรูตั้งอยู่ในเมืองริมทะเลทางตอนใต้ซึ่งเชื่อมต่อกับ
มาจากตอนกลาง ในช่วงหลายปีก่อนหน้านี้ ส่วนใหญ่
ลูกค้าจะเป็นชาวอเมริกันหรือยุโรป แต่ว่าตอนนี้ไม่ว่า
จะเป็นรีสอร์ทไหนก็ตาม จะพบเห็นแต่ชาวเวียดนาม
เต็มไปหมด อาจจะแสดงให้เห็นว่าคนเวียดนามมีฐานะ
ดีขึ้น จากเมืองโฮจิมินห์ไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ
ประมาณ 200 กิโลเมตร จะมีแหล่งท่องเที่ยวพานเทียด
ซึ่งมีหาดมุยแ่นที่มีชื่อเสียง ระหว่างเส้นทางการเดินทาง
ไปจนถึงเมืองพานเทียด คนมีฐานะชาวเวียดนามสามารถ
ดื่มด่ำกับบรรยากาศการเดินทางขับรถผ่านวิวอันสวยงาม
ด้วยรถยนต์สุดหรู

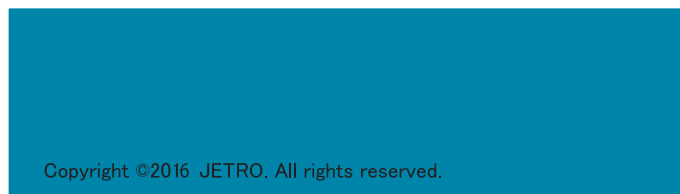

แผนที่ นครโฮจิมินห์

ถ่ายภาพ ติดต่อ Oryza Vietnam Corporation, APEX Vietnam Tourist Co. Ltd.

ผู้จัดทำ องค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศของญี่ปุ่น (เจโทร) สำนักงานเมืองโฮจิมินห์
14th Floor, Sun Wah Tower, 115 Nguyen Hue Street, District 1, Ho Chi Minh City, Vietnam.
Tel:+84-8-3821-9363 Fax:+84-8-3821-9362

ผู้จัดพิมพ์ องค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศของญี่ปุ่น (เจโทร)
Ark Mori Building, 6F 12-32, Akasaka 1-chome, Minato-ku, Tokyo 107-6006 Japan
TEL.+81-3-3582-5511
<http://www.jetro.go.jp/indexj.html>

ข้อจำกัดความรับผิดชอบ: เจโทรจะไม่รับผิดชอบใดๆทั้งสิ้นต่อความเสียหายไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม หรือความเสียหายอันเนื่องมาจากการถูกโกงและการสูญเสียผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นเนื่องจากเนื้อหาของรายงานฉบับนี้ แม้จะมีการแจ้งว่าให้เจโทรทราบถึงความเป็นไปได้ที่จะเกิดความเสียหายก็ให้เป็นไปตามเงื่อนไข

Copyright © 2016 JETRO. All rights reserved.

เอกสารฉบับนี้ห้ามทำสำเนา (ก๊อปปี) ทำซ้ำ คัดลอกไปเผยแพร่และนำไปบันทึกลงในสื่ออื่น ไม่ว่าจะเป็นส่วนหรือทั้งหมด นอกจากนี้ยังมีข้อยกเว้นตามกฎหมายลิขสิทธิ์ การขออนุญาตในเรื่องต่างๆเหล่านี้ กรุณาติดต่อสอบถามที่เจโทร

วันที่พิมพ์ :	เดือน ธ.ค. ปี 2559
ผู้แปลและจัดพิมพ์ :	สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ 563 ถนนนนทบุรี ตำบลบางกระสอ อำเภอเมือง จ. นนทบุรี 11000
โทรศัพท์ :	02-507-5793
โทรสาร :	02-507-5806
	http://www.tpsoc.go.th
พิมพ์ที่ :	บริษัท พี.ซี.เพรส (บุญชิน) จำกัด
โทรศัพท์ :	02-683-9654-5

